

یوشع

خدا د یوشع وظیفه میدیه

۱ بعد ازی که موسیٰ خدمتگارِ خداوند فوت کد، خداوند د یوشع باچه نون که دستیارِ موسیٰ بود، گُفت: ۲ خدمتگارِ مه موسیٰ فوت کده. پس آلی باله شو و تو و پگ امزی قوم از دریای اُردن تیر شده د سرزمینی داخل شنید که ما دزوا، یعنی د بنی اسرائیل میدیم. ۳ د هر جای که پای خو ره میلید، د یاد شو بشه که ما اونجی ره دز شو ددیم، امو رقم که د موسیٰ وعده کده بودم. ۴ از بیابو تا لبنان تا دریای بزرگ، یعنی دریای فرات، تمام سرزمین حنیا تا دریای کته^۱ طرف غروب آفتو، سرزمین شو موشه. ۵ د تمام روزای زندگی تو هیچ کس د برابر تو ایسته شده نَمیتنه. امو رقم که ما قد موسیٰ بودم قد تو ام استم؛ ما تو ره تنها نمیلیم و تو ره ایله نَمیدیم. ۶ قوی و دلیر بش، چراکه تو ای قوم ره صاحب سرزمینی مونی که ما د بابه کلونای ازیا قسم خوردم که دزیا میدیم. ۷ فقط قوی و غدر دلیر بش تا بتنی مطابق تمام شریعتی که خدمتگار مه موسیٰ دز تو امر کده، د دقت عمل کنی؛ از شریعت طرف راست یا چپ تاو نخور تا هر جای که بوری کامیاب شنی. ۸ امی کتاب شریعت از دان تو دور نشنه، بلکه شاو و روز د باره شی فکر کو تا مطابق تمام چیزای که د امزی کتاب نوشته شده د دقت عمل کنی، اوخته تو د مقصد خو پیروز و کامیاب موشی. ۹ ما بسم دز تو امر مونم: قوی و دلیر بش؛ ترس نخور و وحشت زده نشو، چون خداوند، خدای تو قد تو آسته د هر جای که بوری.

یوشع بلده قوم امر آماده شدو ره میدیه

۱۰ پس یوشع د سرکرده های قوم امر کده گُفت: ۱۱ ”د مینکل خیمه گاه بگردید و د قوم امر کده بگید: نان راه خو ره تیار کنید، چراکه بعد از سه روز شو از دریای اُردن تیر شده داخل مورید تا سرزمینی ره تصرف کنید که خداوند، خدای شو د عنوان ملکیت دز شو میدیه.“

۱۲ اوخته یوشع د ربوینیا، جادیا و نیم طایفه منسی گُفت: ۱۳ ”امو توره ره د یاد خو بیرید که موسیٰ خدمتگارِ خداوند دز شو امر کده گُفت، خداوند، خدای شو دز شو آرامی میدیه و امی سرزمی ره دز شو موبخشه. ۱۴ خاتونوی شو، بچکیچای شو و چارپایای شو د سرزمینی که موسیٰ د ای طرف دریای اُردن دز شو دده باقی بُمنه، لیکن تمام مردای جنگی شو باید مسلح شده پیش پیش برارون اسرائیلی خو از دریای اُردن تیر شنه و اونا ره کومک کنه ۱۵ تا خداوند بلده برارون شو ام رقم از شو آرامی بدیه و اونا ام سرزمینی ره که خداوند، خدای شو دزوا میدیه تصرف کنه. بعد ازو شو میتنید که پس د سرزمین خو بیید و او ره صاحب شنید، د سرزمینی که موسیٰ خدمتگارِ خداوند د ای طرف دریای اُردن سون شرق دز شو دد.“

۱۶ اوخته اونا د جواب یوشع گُفت: ”هر چیزی ره که دز مو امر کدی، مو انجام میدی و هر جای که مو ره ربی کنی، مو موری. ۱۷ امو رقم که از موسیٰ د هر چیز اطاعت کدی، از تو ام اطاعت مونی؛ و دعا مونی که خداوند، خدای تو قد

^۱ ۱:۴ یعنی دریای مدیترانه.

تُو بَشَه اُمُو رَقَم که قَد مُوسَى بُود. ^{۱۸} هر کسی که از حُکْم تُو سرپیچی کنه و از تورای تُو هر چیزی که اَمْر کنی اِطَاعَت نکنه، اُو کُشْتَه مُوشَه. پس قَوی و دَلیر بَش.

راحاب و جاسوسا

۲

^۱ اوخته یوشع باچه نُون دُو جاسوس ره از شیطیم تاشکی رَبی کده گُفت: ”بورید، اُمُو سرزمی ره توخ کنید، خصوصاً اَریحا ره.“ پس اونا رفته دَ خانَه یگ خاتُون فاحشه دَ نامِ راحاب داخل شد و شاو ره دَ اُونجی تیر کد. ^۲ دَ امزو غَیت دَ پادشاه اَریحا خبر دده شد که: ”چند اسرائیلی امشاو دَ اینجی آمده تا دَ باره سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ^۳ اوخته پادشاه اَریحا دَ راحاب پیغام رَبی کده گُفت: ”مردای که دَ پیش تُو آمده و دَ خانَه تُو داخل شده، اونا ره برو ببیر، چراکه اونا آمده تا دَ باره پگ سرزمین مو جاسوسی کنه.“ ^۴ مگم راحاب اُمُو دُو مرد ره گرفته تاشه کد و گُفت: ”آره، اُمُو مردا دَ پیش ازمه آمد، لیکن ما نفامیدم که اونا از کجا آمده بود. ^۵ و دَ غَیت بسته شدون درگه شار دَ تریکی اُمُو مردا بر شده رفت و نموفامم که کجا رفت؛ دَ عَجَلَه از دُمبال ازوا بورید، چون میتنید اونا ره گیر کنید.“ ^۶ لیکن راحاب اونا ره دَ بله بام برده دَ تئ بوته های کتان که دَ سر بام چیند، تاشه کدد. ^۷ پس اُمُو نفرای دَ راه دریای اُردُن از جای که آو دریا کم بود از دُمبال ازوا رفت. امی که نفرای دُمبال کُننده بر شد، درگه شار بسته شد.

^۸ پیش ازی که جاسوسا خاو کنه، راحاب دَ پیش ازوا دَ بله بام رفت ^۹ و دَزوا گُفت: ”ما میدنم که خُداوند ای سرزمی ره دز شمو دده و ترس از شمو دَ بله مو حاکم شده و پگ باشنده های امزی سرزمی از ترس شمو کم دل شده. ^{۱۰} چون مو شنیدی که خُداوند چطور آو دریای سُرخ ^{۱۱} ره دَ پیش روی شمو خُشک کد و ختیکه شمو از مصر بر مُوشدید؛ و چیزای ره که شمو دَ حق دُو پادشاه اموریا کدید یعنی دَ حق سیحون و عوج که دَ اُو طرف دریای اُردُن بود، و اونا ره کاملاً نابود کدید. ^{۱۲} و ختیکه مو امی ره شنیدی، مو جراتِ دل خُو ره از دست ددی و از خاطر از شمو دَ هیچ کدم مو جرات باقی نماند، چراکه خُداوند، خُدای شمو ام باله دَ آسمو و ام تاه دَ زمی خُدا آسته. ^{۱۳} پس آلی بلده مه دَ خُداوند قسم بخورید که امی رقم که دَ حق شمو خوبی کدم، شمو ام دَ حق خانوار آته مه خوبی مَونید. دز مه یگ نشانی دقیق بدید ^{۱۴} که آته و آبه مَره، پرارو و خوارون مَره و پگ نفرای ره که دَزوا تعلق دَره زنده میلید و جان های مو ره از مُردو نجات میدید.“ ^{۱۵} اوخته اُمُو مردا دَ راحاب گُفت: ”زندگی مو دَ عوض از شمو نابود شنه که وختی خُداوند امی سرزمی ره دز مو بدیه و مو قد شمو دَ مهربانی و وفاداری رفتار نکنی، دَ شرطی که تُو از نقشه مو دَ کس چیز نگی.“

^{۱۶} پس راحاب اونا ره قد ریسپو از کلکین تاه کد، چون خانَه ازو دَ دیوال شار بود و اُو دَ بین دیوال زندگی مُوکد. ^{۱۷} اُو دَزوا گُفت: ”طرف کوهستو بورید، نشنه که دُمبال کُننده ها شمو ره گیر کنه. دَ اُونجی سه روز خودون ره تاشه کنید تا دُمبال کُننده ها پس بیبه؛ بعد ازو میتنید دَ راه خُو بورید.“ ^{۱۸} اوخته اُمُو مردا دَزو گُفت: ”مو امزی قسم که تُو مو ره وادار کدی بخوری آزاد آستی اگه تُو اینی کار ره نکنی: ^{۱۹} وختیکه مو دَ سرزمین شمو داخل شدی، تُو اینمی ریسپون سُرخ ره دَ امزی کلکین که مو ره از شی تاه کدی بسته کو و آته و آبه خُو ره قد پرارو و پگ خانوار آته خُو دَ پیش خود خُو دَ خانَه خُو جم کو. ^{۲۰} هر کسی که از درگه خانَه تُو بر شده دَ کوچه بوره، خُون شی دَ گردون خود شی آسته و مو بے گناه آستی، لیکن هر کسی که قد ازتُو دَ خانَه تُو بَشَه، اگه دَ بله ازوا دست باله شنه، خُون ازو دَ گردون ازمو مُوشه. ^{۲۱} و ام اگه تُو از نقشه مو دَ کس چیزی بگی، اوخته مو امزی قسم که تُو مو ره وادار کدی قسم بخوری آزاد آستی“ ^{۲۲} راحاب گُفت: ”اُمُو رقم که گُفتید، اُمُو رقم مُوشه.“ پس اُو اونا ره رَبی کد و اونا رفت. اوخته راحاب ریسپون سُرخ ره دَ کلکین بسته کد.

^{۱۰}: ۲ دَ زبون عبرانی «یم سَوف» نوشته شده، یعنی «دریای نیزار.»

۲۲ اونا رَی شُدِه دَ کوهستو رفت و سه روز دَ اُونجی مَند تا غَیبتی که دُمبال کُننده ها پس اَمَد. دُمبال کُننده ها اونا ره دَ تمام راه پالید، لیکن پیدا نَتَنست. ۲۳ اوخته اَمو دُو مَرَد از کوه تاه شُد و از دریای اَرْدُن تیر شُدِه پیش یوشع باچه نُون اَمَد و تمام چیزای ره که قد ازوا رُخ دَدَد، بلده یوشع نَقَل کد. ۲۴ اونا دَ یوشع کُفت: ”واقعا که خُداوند پگِ امزُو سرزمی ره دَ دَستِ ازمو دَدِه؛ چُون پگِ باشنده های امزُو سرزمی از خاطرِ ازمو کم دَل شُدِه.“

تیر شُدونِ قومِ اسرائیل از دریای اَرْدُن

۳ صَباح گاهِ روزِ دیگِه شی یوشع باله شُد و قد پگِ بنی اسرائیل از شَطِیم کوچ کده دَ بَغَلِ دریای اَرْدُن اَمَد. اونا پیش از تیر شُدو دَ اَمونجی خَیمه زَد. ۲ بعد از سه روز سرکرده های ازوا دَ بَین خَیمه گاه گشت ۳ و دَ قومِ اَمَر کده کُفت: ”وختی دیدید که صَندوقِ عَهْدِ خُداوند، خُدا ی شَمو ره لاویای پیشوا مُوبره، اوخته شَمو ام از جای خُو رَی شُدِه از پُشتِ اَرُو بورید، ۴ لیکن دَ بَین از شَمو و صَندوقِ عَهْدِ باید دَ اندازه دُو هزار توغی فاصِله بَشه و دَزُو نزدیک نَشَنید. از پُشتِ اَرُو بورید تا شَمو بدَید که از کَدَم راه باید بورید، چراکه پیش از ی شَمو از ی راه تیر نَشَید.“

۵ اوخته یوشع دَ قومِ کُفت: ”خودون ره تقدیس کنید، چُون صَباح خُداوند دَ مینکل شَمو کارای عَجیب انجام میدیه.“

۶ و یوشع قد پیشوا یو گپ زده کُفت: ”صَندوقِ عَهْدِ ره باله کده پیش پیش قومِ حَرکت کنید.“ پس اونا صَندوقِ عَهْدِ ره باله کده پیش پیش قومِ رَی شُد.

۷ و خُداوند دَ یوشع کُفت: ”امروز شروعِ روزی آسته که ما تُو ره دَ نظرِ پگِ اسرائیل بزرگ مُونم تا اونا بدنه که ما قد تُو آستم، اَمو رقم که قد موسی بُوَدَم. ۸ پس تُو دَ پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ ره مُوبره اَمَر کده بگی: ’وختیکه دَ لبِ آوِ دریای اَرْدُن رَسیدید دَ منِه آو ایسته شَید.“

۹ اوخته یوشع دَ بنی اسرائیل کُفت: ”نزدیک بیید و تورای خُداوند، خُدا ی خُو ره بَشَنوید.“ ۱۰ و یوشع اِدامه دَدِه کُفت: ”دَ امزی و سِیله شَمو میدَید که خُدا ی زنده دَ مینکل شَمو آسته و اُو کِنعانیا، حِتیا، حِوِیا، فِرِزیا، جِرِجاشیا، اَموریا و یوسیا ره حتماً از پیش رُوی شَمو بَر مونه. ۱۱ اونه، صَندوقِ عَهْدِ خُداوندِ تمامِ زمی پیش پیش شَمو از دریای اَرْدُن تیر موشه. ۱۲ پس آلی دوازده نفر ره از طایفه های اسرائیل اِنْتِخاب کنید، از هر طایفه یگ نفر. ۱۳ و امی که قف پای های پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ خُداوند، صَاحبِ تمامِ زمی ره مُوبره دَ آوهای دریای اَرْدُن ایشته شَنه، آوهای اَرْدُن که از باله جاری آسته بَند موشه و ایسته شُدِه رقمِ یگ تِپه موشه.“

۱۴ وختیکه قوم از خَیمه های خُو رَی شُد تا از دریای اَرْدُن تیر شَنه، پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ ره مُوبرد، پیش پیش قوم حَرکت کد. ۱۵ پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ ره مُوبرد دَ دریای اَرْدُن رَسید؛ امی که پای های پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ ره مُوبرد دَ آوِ لبِ دریا ایشته شُد، باوجودِ که دریای اَرْدُن دَ تمامِ فصلِ دِرُو آو خیزی دَرِه، ۱۶ آوی که از باله میمَد از حَرکت مَند و تا فاصِله غَدَر دُور یعنی تا شارِ آدَم که دَ پالوی صرتان آسته دَند شُد و آوی که طرفِ دریای مُرده^۳ مورفت، یعنی طرفِ دریای که دَ دَشت آسته، کاملاً قطع شُد. اوخته قوم از دریا دَ جایی تیر شُد که رُوی دَ رُوی اَرِیحا بُوَد. ۱۷ و پیشوا یونی که صَندوقِ عَهْدِ خُداوند ره مُوبرد دَ مینکلِ دریای اَرْدُن دَ خُشکی ایسته شُد تا پگِ اسرائیل دَ خُشکی تیر شُد، یعنی تا تمامِ قوم از دریای اَرْدُن تیر شُدِه خلاص شُد.

^a ۳:۱۶ دَ جای دریای مُرده دَ زبونِ عبرانی «دریای نَمک» یا «دریای شور» نوشته یه.

دوازده سنگ یادگاری

۴

۱ وختیکه پگ قوم از دریای اردن تیر شده خلاص شد، خداوند د یوشع گفت: ۲ "امو دوازده نفر ره که انتخاب کده از مینکل قوم بگیر، از هر طایفه یگ نفر ۳ و دزوا امر کده بگی، دوازده سنگ ره ازینجی از منه دریای اردن از جایی که پای های پیشوایو ایسته شده بگیرید و قد خو برده د امزو جای بیلید که امشاو خیمه میزنید." ۴
پس یوشع دوازده مردی ره که از مینکل بنی اسرائیل انتخاب کدد کوی کد، یعنی از هر طایفه یگ نفر. ۵ و یوشع دزوا گفت: "د پیش صندوق خداوند، خدای خو د مینکل دریای اردن بورید و هر کدم شمو یگ سنگ ره د شانه خو باله کده ببرید، دوازده سنگ د مطابق طایفه های بنی اسرائیل، ۶ تا امیا د مینکل شمو یگ نشانی بشه؛ و غیتیکه بچکیچای شمو د آینده از شمو پُرسان کده موگیه: 'امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟' ۷ شمو دزوا بگید که آوهای دریای اردن پیش روی صندوق عهد خداوند از حرکت مند، یعنی وختیکه او از دریای اردن تیر موشد، آوهای دریای اردن دوباره شد. پس امی سنگا باید بلده بنی اسرائیل تا ابد یگ یادگار بشه."

۸ بنی اسرائیل امو رقم کد که یوشع امر کدد. اونا دوازده سنگ ره از منه دریای اردن د مطابق تعداد طایفه های بنی اسرائیل گرفت، امو رقم که خداوند د یوشع امر کدد، و اونا ره قد خو د جایی برد که خیمه زد و د امونجی ایشته. ۹ امچنان یوشع دوازده سنگ ره د مینکل دریای اردن شیخ کد، دمزو جای که پای های پیشوایونی که صندوق عهد ره موبرد ایسته شد؛ و اونا تا امروز د اونجی آسته.

۱۰ پیشوایونی که صندوق ره موبرد د مینکل دریای اردن ایسته مند تا پگ چیزای که خداوند د یوشع امر کدد که د قوم بگیه کاملاً انجام دده شد، مطابق پگ چیزای که موسی د یوشع هدایت دده بود. پس مردم د عجله تیر شد. ۱۱ امی که پگ قوم تیر شده خلاص شد، صندوق خداوند قد پیشوایو د پیش روی قوم از دریا تیر شد. ۱۲ اولاده رتوبین، اولاده جاد و نیم طایفه منسی مسلح پیش پیش بنی اسرائیل از دریا تیر شد، امو رقم که موسی دزوا امر کدد. ۱۳ تقریباً چل هزار نفر مسلح بلده جنگ د حضور خداوند از دریا د دشت های اریحا تیر شد.

۱۴ د امزو روز خداوند یوشع ره د نظر پگ اسرائیل بزرگ کد و اونا از یوشع د تمام روزای زندگی شی میترسید، امو رقم که از موسی ترس موخورد.

۱۵ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ۱۶ "د پیشوایونی که صندوق عهد ره موبره، امر کو که از دریای اردن بر شنه." ۱۷ پس یوشع د پیشوایو امر کده گفت: "از دریای اردن بر شنید." ۱۸ وختی پیشوایونی که صندوق عهد خداوند ره موبرد از مینکل دریای اردن بر شد و قف پایای پیشوایو د خشکی ایشته شد، او دریای اردن دوباره د جای خو آمد و رقم گاه آلی از لبای شی سرریزی کد.

۱۹ د روز دهم ماه اول، قوم از دریای اردن بر شد و د جلجال د سرحد شرقی اریحا خیمه زد. ۲۰ و یوشع امو دوازده سنگ ره که از دریای اردن گرفته بود، د جلجال شیخ کد ۲۱ و قد بنی اسرائیل گپ زده گفت: "وختیکه بچکیچای شمو د آینده از آته گون خو پُرسان کده بگیه، 'امی سنگا بلده شمو چی معنی دَره؟' ۲۲ اوخته د بچکیچای خو تعلیم دده بگید، 'قوم اسرائیل از خشکی از دریای اردن تیر شد، ۲۳ چون خداوند، خدای شمو آوهای دریای اردن ره پیش روی شمو خشک کد تا وختیکه شمو تیر شدید، امو رقم که خداوند، خدای شمو دریای سُرخ ره پیش روی ازمو خشک کد تا غیتیکه مو تیر شدی. ۲۴ او ای کار ره کد تا تمام قوم های زمی بدنه که دست خداوند قدرتمند آسته و تا شمو از خداوند، خدای خو همیشه ترس دشته بشید."

مَراسِمِ خَتَنَه دَ جِلْجَال

۵ وختیکه پگ پادشایونِ آموریا دَ اُو طرفِ دریای اُردُن دَ غَرَب و پگ پادشایونِ کِنَعانیا دَ بَغل های دریای کُتَه^۱ شنید که خُداوند آوهای دریای اُردُن ره پیشِ رُوی بَنیِ إِسْرَائِیل خُشک کده تا اونا ازونجی تیر شُنه، اونا جَرَاتِ دِل خُو ره از دِست دَد و از ترسِ بَنیِ إِسْرَائِیل دَزوا دِیگه روحیه نَمَند.

۲ دَ امزُو غَیْت خُداوند دَ یوشعِ گُفت: "از سنگِ چَقَمَق چاقُو ها جور کُو و نسلِ نَو^۲ بَنیِ إِسْرَائِیل ره ختنه کُو." ۳ پس یوشع از سنگِ چَقَمَق چاقُو ها جور کد و بَنیِ إِسْرَائِیل ره دَ «جِبعَتِ هَاعَرَلَوْت»^۴ ختنه کد. ۴ دلیلی که یوشع پگ ازوا ره ختنه کد، اینی بُوَد: تمامِ مَرْدایِ قَوْم، یعنی مَرْدایِ جنگی که از مِصر بَرُو اَمُد دَ راه دَ بیابو مَرْد^۵ و پگ ازوا که از مِصر بَرُو اَمُد ختنه-شُدِه بُوَد، لیکن تمامِ کَسایِ که بعد از بَرُو اَمُدو از مِصر دَ دُورونِ سَفَر دَ بیابو تَوَلَّد شُد، ختنه نَشُدَد. ۶ چُون بَنیِ إِسْرَائِیل مُدَتِ چَل سال دَ بیابو سَفَر کد تا پگِ قَوْم، یعنی پگِ مَرْدایِ جنگی که از مِصر بَرُو اَمُد، از بَینِ رَفْت، کَسایِ که از اَیِد خُداوند نَشُدَد. خُداوند قَسَم خورده دَزوا گُفت که اونا ره نَمیلِه تا اَمُو سرزمی ره که خُداوند دَ بابِه کَلونایِ قَسَم خورد که دَزوا مِیدیه بَنگره، سرزمینی ره که از شی شِیر و عسل جاری آستِه. ۷ پس بچکیچایِ ازوا ره که خُدا دَ جایِ ازوا باله کُد، یوشع ختنه کد، چُون اونا ناختنه بُوَد، چراکه اونا دَ راه ختنه نَشُدَد. ۸ وختیکه ختنه شُدونِ پگِ قَوْم خلاص شُد، اونا دَ جایِ های خُو دَ خیمه‌گاه مَند تا غَیْتیکه جور شُد. ۹ بعد ازُو خُداوند دَ یوشعِ گُفت: "امروز ما نَنگِ غَلامیِ مِصر ره از شَمُو دُور کُدَم." امزی خاطر اَمُو جایِ تا امروز دَ نامِ جِلْجَال^{۱۰} یاد موشه.

عَیدِ پِصَح دَ جِلْجَال

۱۰ بَنیِ إِسْرَائِیل دَ حالیکه دَ جِلْجَال خیمه زُدَد، عَیدِ پِصَح ره دَ روزِ چاردهمِ ماه دَ غَیْتِ شام دَ دَشْتِ های اَرِیحا بَرگزار کد. ۱۱ دَ روزِ بعد از عَیدِ پِصَح، دَ امزُو روزِ اونا از حاصِلِ امزُو سرزمی خورد که نان های فَطِیر و دانه های بِریو شُدِه بُوَد. ۱۲ و دَ امزُو روزِ که اونا از حاصِلِ زمی خورد «مَن» بَند شُد و بَنیِ إِسْرَائِیل دِیگه «مَن» نَدَشْت. پس اونا دَ امزُو سال از حاصِلاتِ زَمینِ کِنَعان خورد.

یوشع و سرکرده لشکرِ خُداوند

۱۳ وختیکه یوشع دَ نَزْدِیکِ اَرِیحا بُوَد، اُو باله تَوخ کد و دید که یگ مَرْد شمشیر لُج دَ دِست شی دَ پیشِ رُوی اَزُو ایسته شُدِه. یوشع پیشِ شی رَفْت و اَزُو پُرسید: "تُو از جَمِ اَزمو آستی یا از جَمِ دُشمنایِ مو؟" ۱۴ اُو گُفت: "هیچ کُدَم شی، بَلکِه ما سرکرده لشکرِ خُداوند آستُم که امی آلی اَمُدَم." اوخته یوشع رُوی دَ خاک اُفتده سَجده کد و دَزُو گُفت: "بادار مه، دَ خِدْمَتگارِ خُو چِیزِ اَمَرِ مونی؟" ۱۵ سرکرده لشکرِ خُداوند دَ یوشعِ گُفت: "چیلی های خُو ره از پایِ خُو بَر کُو، چُون دَ جایِ که تُو ایسته شُدِه مَقَدَّس آستِه." و یوشع اَمُو رَقم کد.

سَقُوطِ اَرِیحا

۶ دَ امزُو غَیْتِ شَارِ اَرِیحا از خَاطِرِ بَنیِ إِسْرَائِیل بیخی بسته شُد؛ هیچ کس نَمِیْتَنَسْت بَرُو بییه و هیچ کس نَمِیْتَنَسْت دَاخِلِ بوره. ۲ و خُداوند دَ یوشعِ گُفت: "تُوخ کُو، اَرِیحا ره قَد پادشاه و مَرْدایِ جنگی شی دَ دِستِ اَزتُو تسلیم کدیم. ۱:۵ یعنی دریایِ مِدیترانه. ۲:۵ دَ جایِ «نسلِ نَو» دَ زَبونِ عِبرانی «بَلدِه دَفِعِه دَوَم» نوشته یه. ۳:۵ یعنی تِپِه که بَنیِ إِسْرَائِیل دَ اُونجی ختنه شُد. ۹:۵ «جِلْجَال» یعنی لول دَدو یا دُور کدو.

۶:۵ عَدَدِها -۲۹۳۵:۱۴

۳ شمو دَ گِردِ شارِ بگردید، یعنی پگِ مردای جنگی هر روز یگِ دوره دَ گِردِ شارِ بگرده و بلده شش روز امی کار ره کنید
 ۴ و هفت پیشوا هفت شیپور شاخ قوچ ره گرفته پیش پیش صندوق عهد بوره. دَ روز هفتم هفت دوره دَ گِردِ شارِ بگردید
 و پیشوا یو شیپورا ره دَ صدا بیره؛^۵ و امی که صدای شاخ قوچ بلند و-دراز کشیده شد و شمو صدای شیپور ره شنیدید،
 پگِ لشکر دَ آواز بلند چیغ بزنه؛ اوخته دیوالِ شارِ چپه شده تاه موفته و هر نفر لشکر میتنه مستقیم داخل بوره.
 ۶ پس یوشع باچه نون پیشوا یو ره کوی کد و دزوا گُفت: "صندوقِ عهد ره باله کنید و هفت پیشوا هفت شیپور شاخ قوچ
 ره گرفته پیش پیش صندوقِ خداوند بوره."^۷ و دَ لشکر گُفت: "پیش بورید و دَ گِردِ شارِ بگردید؛ مردای مسلح پیش پیش
 صندوقِ خداوند بوره."

۸ وختیکه یوشع امی توره ره دَ قوم گُفت، امو هفت پیشوا که هفت شیپور شاخ قوچ ره دَ حضورِ خداوند موبرد حرکت کد
 و شیپورا ره دَ زدو شد و صندوقِ عهدِ خداوند از پشت ازوا میمد.^۹ مردای مسلح پیش پیش پیشوا یونی که شیپورا ره میزد
 حرکت کد و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ ربی شد؛ دَ حالیکه اونا مورفت، پیشوا یو شیپورا ره زده مورفت.^{۱۰} دَ امزو غیت
 یوشع دَ قوم امر کده گُفت: "چیغ-و-شور نکنید و آواز شمو شنیده نشنه، حتی یگِ توره ام از دان شمو بر نشنه تا روزی
 که ما دز شمو بگیم چیغ بزید؛ اوخته چیغ بزید!"^{۱۱} پس صندوقِ خداوند ره دَ گِردِ شارِ گشتند و اویگِ دور گشتند شد؛
 و اونا پس دَ خیمه گاه آمده شاو ره دَ خیمه گاه تیر کد.

۱۲ یوشع صباح گاه روزِ دیگه شی باله شد و پیشوا یو صندوقِ خداوند ره گرفته باله کد.^{۱۳} و امو هفت پیشوا که هفت
 شیپور شاخ قوچ ره پیش پیش صندوقِ خداوند موبرد حرکت کد و شیپورا ره دَ زدو شد. مردای مسلح پیش پیش ازوا مورفت
 و آخرِ لشکر از پشتِ صندوقِ خداوند میمد؛ دَ حالیکه اونا مورفت، پیشوا یو شیپورا زده مورفت.^{۱۴} دَ روزِ دوم ام اونا یگِ
 دوره دَ گِردِ شارِ گشت و پس دَ خیمه گاه آمد. اونا بلده شش روز امی کار ره کد.

۱۵ دَ روزِ هفتم دَ غیتِ روز واز شدو، اونا باله شد و دَ عینِ رقم دَ گِردِ شارِ گشت، و له هفت دوره گشت. تنها دَ امزو
 روز اونا هفت دوره دَ گِردِ شارِ گشت^{۱۶} و دَ دورِ هفتم وختیکه پیشوا یو شیپورا ره دَ صدا آورد، یوشع دَ لشکر گُفت: "چیغ
 بزید! چون خداوند ای شار ره دز شمو دده!^{۱۷} شار و پگِ چیزای که دَ مننه شی آسته زنده بمنه، چون جاسوسای ره که مو ربی کده بودی
 شنه. تنها راحبِ فاحشه و پگِ کسای که قد ازو دَ خانه شی آسته زنده بمنه، چون جاسوسای ره که مو ربی کده بودی
 تاشه کد.^{۱۸} هوش شمو بشه که خود ره از چیزای که بلده نابودی وقف شده دور نگاه کنید، نشنه از چیزای که بلده نابودی
 وقف شده، یعنی امزو چیزای حرام بگیرید و خیمه گاه اسرائیل ره دَ نابودی برابر کده دَ بلا گرفتار کنید.^{۱۹} تمام طلا و نقره
 و ظرفای برونزی و آینی وقفِ خداوند آسته و باید دَ خزانه خداوند ایشته شنه."

۲۰ پس قوم چیغ زد و شیپورا زده شد. امی که قوم صدای شیپورا ره شنید، اونا دَ آواز بلند چیغ زد و دیوالِ شارِ چپه شده
 تاه افتد؛ و قوم هر کدم شی مستقیم دَ شار در آمد و شار ره گرفت.^{۲۱} اونا پگِ چیزا و کسای ره که دَ شار بود، از مرد و
 خاتو، پیر و جوان گرفته تا گاو و گوسپو و آلاغ پگِ شی ره دَ دم شمشیر نابود کد.

۲۲ اوخته یوشع دَ امزو دو مرد که بلده جاسوسی امزو سرزمی رفتند، گُفت: "دَ خانه امزو خاتون فاحشه بورید و امو خاتو
 ره قد پگِ کسای که دزو تعلق دره برو بیرید، امو رقم که دزو قسم خوردید."^{۲۳} پس امو دو جوان جاسوس داخل رفت و
 راحب ره قد آته شی، آبه شی و برارون شی و هر چیزی که دشت برو آورد، اونا امچنان پگِ نزدیکانه های ازو ره ام برو
 آورد و دَ برون خیمه گاه اسرائیل بلده ازوا جای دد.

۲۴ اوخته شار ره قد پگِ چیزای که دَ مننه شی بود دَ آتش سوختند، لیکن طلا و نقره ره قد ظرفای برونزی و آینی دَ خزانه
 خانه خداوند ایشته.^{۲۵} پس یوشع راحبِ فاحشه ره قد خانوارِ آته شی و پگِ کسای که دزو تعلق دشت زنده ایشته، و او
 تا امروز دَ مینکلِ اسرائیل زندگی مونه، چون او خبرچین های ره که یوشع بلده جاسوسی دَ آریحا ربی کدد، تاشه کد.

۲۶ دَ امزو غیت یوشع اونا ره قسم دده گُفت:

”نالت از حُضُورِ خُداوند دَ بِلَه کسی قرار بگیره
 که باله شُده امی شارِ اَریحا ره دُوباره آباد کنه؛
 دَ قِیَمَتِ جانِ باچه اَوَلباری کسی تمام شُنه
 که تادَوِ شی ره بیله،
 و دَ قِیَمَتِ جانِ ریزه‌تَرینِ باچه کسی تمام شُنه
 که درگه های شی ره بسم ایسته کنه.“
 ۲۷ پس خُداوند قد یوشع بود و نامِ اَزُو دَ سراسرِ امزُو سرزمی مشهور شد.

گُناهِ عَخان

۱ بَنیِ اِسرائیل دَ باره چیزای که بلده نابود شدو وَقَف شُدّه خیانت کد، چُون عَخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح
 از طایفه یهُودا، از چیزای که وَقَف شُدّد گرفت؛ و آتیش قارِ خُداوند دَ ضِدِ بَنیِ اِسرائیل داغ شد.
 ۲ یوشع نفر ا ره از اَریحا دَ شارِ عای که نزدیکِ بیتِ اُون دَ شَرَقِ بیتِ اِسته رَبی کد و دَزوا گُفت: ”بورید و دَ باره امزُو
 سرزمی جاسوسی کنید.“ پس امو نفر ا رفته دَ باره عای جاسوسی کد. ۳ و اونا دَ پیشِ یوشع پس آمده دَزُو گُفت: ”پگ
 قوم لازم نیبه که بوره؛ فقط دُو یا سه هزار نفر بوره و عای ره بَرَنه، چراکه تعدادِ ازوا کم آسته؛ پگ قوم ره زحمت ندی
 که دَ اُونجی بوره.“ ۴ پس تقریباً سه هزار نفر قوم دَ اُونجی رفت؛ لیکن اونا از پیشِ مَرَدایِ عای دُوتا کد. ۵ مَرَدایِ عای
 تقریباً سی و شش نفر ازوا ره کُشت و اونا ره از پیشِ درگه شار تا شِباریم دُمال کده دَ سرشیوکی زد. قوم جَرأتِ دِل خُو
 ره از دِست دَد و کم دِل شد.

۶ اوخته یوشع کالای خُو ره پاره کد و دَ پیشِ صندُوقِ خُداوند تا شام رُوی دَ خاک اُفتد، ام او و ام ریش سفیدای اِسرائیل؛
 و اونا خاک ره دَ سرهای خُو باد کد. ۷ و یوشع گُفت: ”آه، ای خُداوند-خُدا؛ چرا ای قوم ره از دریای اُردُن تیر کدی تا
 مو ره دَ دِستِ اَموربا تسلیم کنی و تا مو ره نابود کنی؟ کشکِه مو قناعت موکدی و دَ امزُو طرفِ دریای اُردُن مومندی.
 ۸ یا مولا، آلی که اِسرائیل از پیشِ دُشمنای خُو دُوتا کده پُشت دَور دده، چی بگیم؟ ۹ کنعانیا و پگ باشنده های امزی
 سرزمی ای ره میسنوه و مو ره محاصره کده نام مو ره از رُوی زمی گُل مونه. اوخته تو بلده نام بزرگ خُو چیز کار مونی؟“
 ۱۰ خُداوند دَ یوشع گُفت: ”باله شو، چرا تو ای رقم قد رُوی خُو اُفتد؟ ۱۱ قومِ اِسرائیل گناه کده؛ اونا از احکامِ عهد
 مه که دَزوا امر کدم سرپیچی کده، اونا از چیزای وَقَف شُدّه گرفته، اونا دُزی کده، اونا دَعَلی کده و امو چیزا ره دَ مینکل
 مالای خودون خُو ایشته. ۱۲ امزی خاطر بَنیِ اِسرائیل نَمیتنه دَ برابرِ دُشمنای خُو ایسته شُنه، بلکه پُشت دَور دده از پیشِ
 دُشمنای خُو دُوتا مونه، چراکه اونا خودون ره محکوم دَ نابودی کده. اگه چیزای ره که بلده نابود شدو وَقَف شُدّه از مینکل
 خُو نابود نکنید، ما دیگه قد شُمو نیستم. ۱۳ باله شو، قوم ره تقدیس کو و بگی، بلده صَباح خودون ره تقدیس کنید،
 چُون خُداوند، خُدا ی اِسرائیل اینی رقم مَوگیه: ”ای اِسرائیل، دَ مینکل شُمو چیزای وَقَف شُدّه آسته؛ شُمو نَمیتنید دَ پیشِ
 رُوی دُشمنای خُو ایسته شُنید تا عَیْتیکه چیزای وَقَف شُدّه ره از مینکل خُو دُور نکنید.“ ۱۴ پس دَ وختِ صُبح شُمو دَ
 مُطابِقِ طایفه های خُو پیشِ بید. اوخته طایفه ره که خُداوند میگیره دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های خُو پیشِ بیبه و اولادِ بابِه ره
 که خُداوند میگیره دَ مُطابِقِ خانوار های خُو پیشِ بیبه و خانواری ره که خُداوند میگیره مَرَدایِ شی یگ یگ پیشِ بیبه.
 ۱۵ و هر کسی که قد چیزِ وَقَف شُدّه گرفتار شُنه او باید قد دار-و-نادار خُو دَ آتیش سوختنده شُنه، چراکه او از عهدِ خُداوند
 سرپیچی کده و دَ مینکلِ اِسرائیل یگ کارِ شرم‌آور انجام دده.“

۱۶ پس یوشع صَباح گاه باله شد و اسرائیل ره دَ مُطابقِ طایفه های ازوا پیش آورد و طایفه یهودا گرفته شد. ۱۷ یوشع اولادِ بابِه های یهودا ره پیش آورد و اولادِ بابِه زارحیا گرفته شد؛ او اولادِ بابِه زارحیا ره دَ مُطابقِ خانوارای^a شی پیش آورد و خانوارِ زیدی گرفته شد. ۱۸ وختیکه او مردای خانوارِ زیدی ره یگ یگ پیش آورد، عخان باچه گرمی نوسه زیدی کوسه زارح گرفته شد.

۱۹ اوخته یوشع دَ عخان گفت: "باچه مه، خداوند، خدای اسرائیل ره ستایش کو و دَ حُضور شی اقرار کو و دَز مه بگی که چیز کار کد؛ از مه تاشه نکو." ۲۰ عخان دَ جوابِ یوشع گفت: "واقعاً ما دَ ضدِ خداوند، خدای اسرائیل گناه کدیم؛ چیزی ره که ما کدیم اینی آسته: ۲۱ وختی ما دَ مینکلِ مالای وُلجه یگ چَپِنِ نوریئدِ شنعارای^b ره قد دُوصدِ مِثقالِ نُقره و یگ خِشتِ طَلا که وزن شی پنجاه مِثقال بود دیدم، طَمع کدم و گرفتَم. اونه، امو چیزا دَ خیمه مه دَ زمی تاشه آسته و نُقره ام دَ تَی ازوا یه."

۲۲ اوخته یوشع قاصدا ره رَبی کد و اونا دَویده دَ خیمه رفت و دید که امو چیزا دَ خیمه ازو تاشه بود و نُقره دَ تَی ازوا. ۲۳ اونا امو چیزا ره از خیمه گرفته دَ پیشِ یوشع و پگِ بنی اسرائیل آورد؛ و اونا امو چیزا ره دَ حُضورِ خداوند آوار کد. ۲۴ اوخته یوشع و تمامِ بنی اسرائیل که قد ازو قتی بود عخان کوسه زارح ره قد نُقره، چَپِنِ، خِشتِ طَلا، باچه گون شی، دُخترن شی، گاو های شی، الاغای شی، گوسپندوی شی، خیمه شی و پگِ دارایی شی گرفت و اونا ره دَ دَرّه عخور بُرد. ۲۵ و یوشع دَ عخان گفت: "چرا دَ بِلَه مو مُصیبت آوردی؟ امروز خداوند دَ بِلَه خود تو مُصیبت میره!" اوخته پگِ اسرائیل عخان و خانوار شی ره سنگسار کد و اونا ره دَ آتش سوختند؛ اونا دَ بِلَه ازوا سنگ پورته کد ۲۶ و دَ بِلَه ازوا یگ سنگ قلدچه کته جور کد که تا امروز باقی آسته. دَ امزی رقم خداوند از شِدّتِ قار خُو تاه شِشت. امزی خاطر امو جای ره تا امروز دَرّه عخور^c مَوگیه.

نابودی شارِ عای

۱ اوخته خداوند دَ یوشع گفت: "ترس نخور و وحشت زده نبش. پگِ مردای جنگی ره قد خُو بگیر و باله شده دَ عای بورو. اینه، ما پادشاهِ عای ره قد قوم شی، شار شی و سرزمین شی دَ دستِ ازتو تسلیم کدیم. ۲ دَ حقِ عای و پادشاهِ شی امو کار ره کو که دَ حقِ آریحا و پادشاهِ شی کدی، لیکن وُلجه و حیوانای شی ره بلده خودون خُو دَ عنوانِ غَنیمت بگیرید. فکر تو بشه که دَ پُشتِ شارِ یگ کَمینگاه جور کنی."

۳ پس یوشع و پگِ مردای جنگی باله شد که دَ خِلافِ عای بوره. یوشع سی هزار نفر مردای دلیر-وقوی ره اِنتخاب کده اونا ره دَ غَیتِ شاو رَبی کد ۴ و دزوا امر کده گفت: "شمو دَ پُشتِ شارِ کَمین بگیرید و از پُشتِ شارِ غدر دُور نروید و پگِ شمو آماده بشید. ۵ ما و پگِ قوم که قد ازمه آسته دَ نزدیکِ شارِ مییی و غَیتیکه اونا رقمِ دَفِعه اول دَ خِلافِ مو برو آمد، مو از پیشِ ازوا دُوتا مونی. ۶ اوخته اونا از دُمبالِ مو مییه و تا غَیتیکه مو اونا ره از شارِ دُور نکنی ایسته نموشی، چون اونا قد خود خُو مَوگیه، رقمِ دَفِعه اول از پیشِ مو دُوتا مونه. ۷ دَ حینِ که مو از پیشِ ازوا دُوتا مونی، ۷ شمو از کَمینگاه باله شده شار ره تَصَرَفِ کنید، چون خداوند، خدای شمو او ره دَ دستِ از شمو میدیه. ۸ و غَیتیکه شار ره گرفتید، او ره دَ آتش دَرِ بدید. شمو باید دَ مُطابقِ امرِ خداوند عمل کنید. اینه، ای ره ما دَز شمو امر کدم." ۹ پس یوشع اونا ره رَبی کد و اونا دَ کَمینگاه رفته دَ مینکلِ بیتِئیل و عای، دَ طرفِ غَربِ عای جای-د-جای شد؛ لیکن یوشع امو شاو ره دَ مینکلِ قوم دَ خیمه گاه تیر کد.

^a ۷:۱۷ دَ جای «خانوارا» دَ زبونِ عبرانی «مردا» نوشته یه. ^b ۷:۲۱ شنعارای یعنی بابلی. ^c ۷:۲۶ «عخور» یعنی مُصیبت.

۱۰ یوشع صبح‌گاه باله شده قوم ره آماده کد و قد ریش سفیدای اسرائیل پیش پیش قوم سون عای ریی شد. ۱۱ پگ مردای جنگی که قد ازو بود حرکت کده پیش رفت و د پیش روی شار رسید و د طرف شمال عای خیمه زد که د مینکل ازوا و عای یگ تنگی بود. ۱۲ یوشع تقریباً پنج هزار نفر ره گرفته د مینکل بیتئیل و عای د طرف غرب شار د کمینگاه جای-د-جای کد. ۱۳ پس اونا مردای جنگی ره جای-د-جای کد، دسته اصلی د شمال شار بود و کسای که د کمینگاه بود د غرب شار؛ و یوشع امو شاو ره د منه دزه تیر کد.

۱۴ وختی پادشاه عای ای ره دید، او و پگ قوم شی د عجله صبح‌گاه باله شد و مردای شار د جنگ بنی اسرائیل د جای معین که روی د روی دشت بود، رفت؛ لیکن او نمیدانست که د پشت شار د خلاف ازو یگ دسته د کمین شسته. ۱۵ یوشع و پگ اسرائیل رقمی رفتار کد که از پیش ازوا شکست خورده بشه و طرف بیابو دوتا کد. ۱۶ پس تمام مردای که د شار بود کوی شد تا اونا ره د مبال کنه؛ و اونا یوشع ره د مبال کده از شار دور شد. ۱۷ د عای و بیتئیل هیچ مرد باقی نماند، چراکه اونا پگ شی از پشت بنی اسرائیل رفت؛ اونا درگه های شار ره واز ایله کد و د مبال بنی اسرائیل رفت.

۱۸ د امزو غیت خداوند د یوشع گفت: "نیزه ره که د دست تو آسته سون عای دراز کو، چون شار ره د دست از تو میدیم." پس یوشع نیزه ره که د دست شی بود سون شار عای دراز کد. ۱۹ امی که او دست خو ره دراز کد، کسای که د کمینگاه بود د زودی از جای خو باله شد و د دیده د شار داخل شد. اونا شار ره گرفت و او ره د عجله د آتش سوختند.

۲۰ وختی مردای عای پشت سر خو توخ کد، اونا دید که دود شار سون آسمو باله موره و دزوا راه نماند که ای سو یا او سو دوتا کنه، چون مردای که سون بیابو دوتا مودک پس دور خورده د بله د مبال کونده ها آمد. ۲۱ آر، امی که یوشع و پگ اسرائیل دید که نفرای کمینگاه شار ره گرفته و دود شار باله موره، اونا پس دور خورده مردای عای ره زد. ۲۲ و نفرای کمینگاه ام از شار بر شده د بله ازوا آمد و اونا د مینکل مردای اسرائیل گیر مند؛ بنی اسرائیل یگ تعداد شی د یگ طرف ازوا و یگ تعداد شی د دیگه طرف ازوا بود و اونا ره مودکشت، د اندازه که هیچ کس ازوا باقی نماند و دوتا تنبست. ۲۳ مگم پادشاه عای ره زنده گرفت و او ره د پیش یوشع آورد.

۲۴ وختی مردای اسرائیل از کشتون تمام باشنده های عای د دشت و بیابو د جایی که اونا ره د مبال مودک خلاص شد و پگ ازوا ره از دم شمشیر تیر کد، اوخته تمام مردای اسرائیل دور خورده د عای رفت و او ره قد دم شمشیر زد. ۲۵ تمام کسای که د امزو روز کشته شده افتد، مرد و خاتو دوازده هزار نفر بود، پگ مردم عای امیقس بود. ۲۶ چون یوشع دست خو ره که نیزه ره قد شی دراز کدد پس کش نکد تا وختیکه پگ باشنده های عای ره کاملاً نابود کد. ۲۷ لیکن چارپایا و ولجه امزو شار ره بنی اسرائیل بلده خو د عنوان غنیمت گرفت، مطابق توره خداوند که د یوشع امر کدد. ۲۸ پس یوشع عای ره سوختند و او ره بلده همیشه یگ تپه خرابه جور کد که تا امروز باقی آسته. ۲۹ و پادشاه عای ره د دار آوزو کد که تا شام د امونجی مند؛ و د غیت آفتو ششتو، یوشع امر کد که جسد ازو ره از دار تاه بیره و د پیش درگه شار پورته کنه. اونا امو رقم کد و د بله ازو یگ سنگ قلچه کته جور کد که تا امروز باقی آسته.

عهد نو د کوه عیبال

۳۰ اوخته یوشع د کوه عیبال بلده خداوند، خدای اسرائیل یگ قربانگاه آباد کد، ۳۱ امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د بنی اسرائیل امر کدد. او ره امو رقم آباد کد که د کتاب تورات موسی نوشته شده: "یگ قربانگاه از سنگای تراش نشده آباد کنید که اوزار آینی د بله شی استعمال نشده بشه." و اونا د بله ازو قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی د خداوند تقدیم کد. ۳۲ و د امونجی یوشع شریعت ره که موسی نوشته کدد د حضور بنی اسرائیل د بله سنگا نوشته کد. ۳۳ پگ اسرائیل قد ریش سفیدا، رهبرا و قاضی های ازوا د هر دو طرف صندوق پیش روی لاویای پیشوا که صندوق عهد

خداوند ره مُوَرِد ایسته شد، ام بیگنه گو^۱ و ام اسرائیلی های اصلی، نیم ازوا پیش روی کوه جرزیم ایسته شد و نیم ازوا پیش روی کوه عیبال، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند د اول امر کدد تا اونا قوم اسرائیل ره برکت بدیه. ^{۳۴} بعد ازو یوشع تمام تورای شریعت ره خاند، ام برکت ها و ام نالت ها ره، امو رقم که د کتاب تورات نوشته یه. ^{۳۵} تمام احکامی ره که موسی امر کدد، یوشع د حضور پگ جماعت اسرائیل خاند، یگ حرف شی ره ام ایله نکد؛ خائونو، بچکیچا و بیگنه گونی که د مینکل ازوا زندگی مُو کد شنید.

حیله و مکر مردم جبعون

۹ وختی پگ پادشایون ای طرف دریای اَرْدُن که د کوهستو، د تپه ها و د تمام بغل های دریای کنه تا روی د روی لبنان زندگی مُو کد، یعنی پادشایون حتیا، اموریا، کنعانیا، فرزیا، حویا و یبوسیا ای خبر ره شنید، ^۲ اونا یگجای جم شد تا قد یوشع و لشکر اسرائیل جنگ کنه.

^۳ مگم باشنده های جبعون وختی شنید که یوشع د حق اریحا و عای چیز کار کده، ^۴ اونا د حیله-و-مکر رفتار کد و چند نفر ازوا خود ره مثل قاصدا جور کده^b بوجی های کهنه ره د بله اُلاغ های خُو آندخت و مَشک های شراب ره که کهنه و پاره و پینه شدد، گرفت، ^۵ و گوشره های کنده و پینه شده ره د پای های خُو کد و کالاهای کهنه پوشید؛ تمام نان راه ازوا خُشک و پوپنک زده بود. ^۶ اونا پیش یوشع د جلجال د خیمه گاه آمد و دزو و مردای اسرائیل گفت: ”مو از یگ سرزمین دور آمدی، پس آلی قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^۷ لیکن مردای اسرائیل د حویای جبعونی گفت: ”امکان دره که شمو د نزدیک مو زندگی کنید؛ پس مو چطور میتنی قد شمو عهد بسته کنی؟“ ^۸ اونا د یوشع گفت: ”مو خدمتگاری تو آستی.“ یوشع دزوا گفت: ”شمو کی آستید و از کجا آمدید؟“ ^۹ اونا دز شی گفت: ”مو خدمتگاری تو بخاطر نام خداوند، خدای تو از یگ سرزمین غدر دور آمدی، چون مو آوازه ازو و هر چیزی ره که او د مصر انجام دد، شنیدی ^{۱۰} و ام د باره تمام چیزای که او د حق دو پادشاه اموریا که د او طرف دریای اَرْدُن بود کد، یعنی د حق سیحون پادشاه حبشون و عوج پادشاه باشان که د عشتاروت زندگی مُو کد. ^{۱۱} امزی خاطر ریش سفیدای مو و پگ باشنده های سرزمین مو دز مو گفت: ’نان راه بلده سفر خُو بگیرید و د دم راه ازوا رفته دزوا بگید، ’مو خدمتگاری شمو آستی، پس قد ازمو عهد بسته کنید.“ ^{۱۲} اینی نان مو آسته که د روز آمدو گرم-و-داغ از خانه های خُو بلده نان راه گرفتنی تا پیش از شمو بیبی، مگم آلی توخ کنید که خُشک و پوپنک زده شده. ^{۱۳} و امی مَشکای شراب ره که پُر کدی ام بیخی نو بود و آلی بنگرید که پاره شده؛ و امی کالاه و گوشره های مو ام بخاطر سفر دور-و-دراز کهنه شده.“ ^{۱۴} اوخته مردای اسرائیل از نان راه ازوا گرفته آزمایش کد و دزی باره از خداوند مشوره نگررفت. ^{۱۵} و یوشع قد ازوا صلح کده عهد بسته کد که اونا ره زنده میله و رهبرای جماعت بلده ازوا قسم خورد.

^{۱۶} لیکن سه روز بعد از عهد بسته کدو قد ازوا، بنی اسرائیل شنید که اونا د نزدیک و د گرد-و-بَر ازوا زندگی مونه. ^{۱۷} پس بنی اسرائیل حرکت کد و د روز سوم د شارای ازوا رسید که شارای ازوا جبعون، کفیره، بثیروت و قریت-یعاریم بود. ^{۱۸} مگم بنی اسرائیل اونا ره نَرَد، چراکه رهبرای جماعت بلده ازوا د خداوند، خدای اسرائیل قسم خورد. اوخته پگ جماعت د بله رهبرای نق نق کد، ^{۱۹} لیکن پگ رهبرای د تمام جماعت گفت: ”مو بلده ازوا د خداوند، خدای اسرائیل قسم خوردی، پس آلی نمیتنی که د بله ازوا دست باله کنی.“ ^{۲۰} د حق ازوا اینی کار ره مونی: مو اونا ره زنده میلی تا بخاطر قسمی که دزوا خوردی، غَضَب خداوند د بله مو نیه.“ ^{۲۱} و رهبرای دزوا گفت: ”اونا ره زنده بیلید.“ پس اونا بلده پگ جماعت چیو میده گر و سقو شد، امو رقم که رهبرای دزوا گفتند.

^a ۸:۳۳ یعنی مردمی که مربوط قوم اسرائیل نموشد، و له د مینکل ازوا زندگی مُو کد. ^b ۹:۴ د بعضی نسخه ها اینی رقم نوشته یه: ”چند نفر ازوا بلده خُو نان راه تهیه کد.“

۲۲ یوشع اونا ره کوی کد و دزوا گُفت: ”چرا مو ره بازی دَیدید و گُفتید، ’مو از شُمو غَدر دُور آستی،‘ دَ حالیکه دَ گرد-و-بَر مو زندگی مُونید؟ ۲۳ پس آلی شُمو نالت شُدید و از جم شُمو همیشه غَلاما، چپو میده گَرا و سَقو ها بلده خانه خُداي مو مُقَرَر موشه. ۲۴ اونا دَ جوابِ یوشع گُفت: ”ازی که دَ خدمتگاری تُو بطُورِ واضحِ خبر رَسید که خُداوند، خُداي تُو دَ خدمتگار خُو موسیٰ امر کُدد که پِگِ امزی سرزمی ره دَز شُمو بَديه و شُمو تمام باشنده های امزی سرزمی ره از پیش رُوی خُو نابُود کنید، مو از خاطرِ جان های خُو از شُمو غَدر ترس خوردی و امی کار ره کدی. ۲۵ و آلی اینه، مو دَ دستای تُو آستی؛ هر کاری که دَ نظر تُو خُوب و دُرست معلوم موشه دَ حق مو انجام بَدی.“

۲۶ پس اُو دَ حقِ ازوا اینی کار ره کد: اُو اونا ره از دستِ بَنیِ اسرائیل خلاص کد و اونا جِبعونیا ره نَکُشت. ۲۷ مگم یوشع دَ امزُو روز اونا ره بلده جماعت و قُربانگاهِ خُداوند دَ هر جایي که اُو اِنِتخاب کد، چپو میده گَرا و سَقو مُقَرَر کد که تا امروز ادامه دَره.

آفتو دَ جای خُو ایسته موشه

۱ وختیکه ادونی صدق پادشاه اورشَلیم شَنید که یوشع عای ره گَرفته و اُو ره کاملاً تَباه کده و کاری ره که دَ حق اَریحا و پادشاه شی کُدد، اُمو کار ره دَ حقِ عای و پادشاه شی ام کده و باشنده های جِبعون قد اسرائیل صلح کده و دَ مینکل ازوا زندگی مونه، ۲ اُو غَدر ترس خورد، چراکه جِبعون یگِ شارِ کنه و مِثل یکی از شارای شاهانه بُود؛ اُو از عای کده کنه تر بُود و پِگِ مَرَدای شی ام دلیر-و-جنگی. ۳ پس ادونی صدق پادشاه اورشَلیم دَ هوام پادشاه جِبرون، پِرام پادشاه یرموت، یافیع پادشاه لَخیص و دبیر پادشاه عِگلون پیغام رَبی کده گُفت: ۴ ”دَ دِیر ازمه بیید و مَره کومک کُنید تا دَ بِلَه جِبعون حمله کنی، چراکه اُو قد یوشع و بَنیِ اسرائیل صلح کده.“ ۵ اوخته اُمو پَنج پادشاهِ آموریا، یعنی پادشاه اورشَلیم، پادشاه جِبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لَخیص و پادشاه عِگلون قُوای خُو ره یگجای کد و قد تمام لَشکر خُو سربله رفته رُوی دَ رُوی جِبعون خَیمه زد و قد اَزُو جنگ کد.

۶ دَ امزُو غَیت مَرَدُم جِبعون دَ یوشع که دَ جَلجال دَ خَیمه گاه بُود، پیغام رَبی کده گُفت: ”خدمتگاری خُو ره ایله نَکُو؛ دَ رُودی پیش مو آمده مو ره نجات بَدی و دَز مو کومک کُو، چُون پِگِ پادشایونِ آموریا که دَ کوهستو زندگی مونه، دَ خِلاف مو جَم شُده.“ ۷ پس یوشع از جَلجال سربله رفت و تمام مَرَدای جنگی که دَ مینکل ازوا پِگِ مَرَدای دلیر ام بُود، قد اَزُو قَتی رفت. ۸ و خُداوند دَ یوشع گُفت: ”ازوا ترس نَخور، چُون ما اونا ره دَ دستِ ازتو تسلیم کدیم؛ هیچ کَدَم ازوا دَ برابر تُو ایسته شُده نَمیتنه.“ ۹ پس یوشع از جَلجال تمام شاو راه رفت و بَے خبر دَ بِلَه ازوا حمله کد. ۱۰ و خُداوند اونا ره دَ پیش اسرائیل دَ سردرگمی اَنَدخت و اسرائیلیا اونا ره دَ جِبعون قد کُشتارِ غَدر کنه کُشت؛ و اونا ره دَ راهِ گَردَنه بَیت-حورون دُمبال کده تا عَزَبقه و مَقیده کُشتار کد. ۱۱ دَ غَیتیکه اونا از پیش اسرائیل دُوتا مُوکد و دَ سرشیوکی بَیت-حورون بُود، خُداوند تا عَزَبقه از اَسمو دَ بِلَه ازوا زاله های کنه بارتند و اونا مُرد. تعدادِ کسای که دَ وسبیلَه زاله مُرد، از تعدادِ کسای که دَ وسبیلَه شمشیرِ بَنیِ اسرائیل کُشته شُد کَلوتر بُود.

۱۲ دَ امزُو روز که خُداوند آموریا ره دَ بَنیِ اسرائیل تسلیم کد، یوشع قد خُداوند دَ حُضُورِ بَنیِ اسرائیل گپ زده گُفت:

”ای آفتو دَ بِلَه جِبعون ایسته شو،

و ای ماهتو دَ بِلَه دَرِه ایلون.“

۱۳ پس آفتو ایسته شُد

و ماهتو از حرکت مَند

تا قوم از دُشمنای خُو اِنِتقام گَرفت.

آیا امی د کتاب یاشر نوشته نییه که آفتو د مینکل آسمو ایسته شد و دمزو روز عجله نکد که بشینه؟^{۱۴} رقم امزو روز آلی پیش ازو و بعد ازو رخ ندده که خداوند د آواز انسان گوش بدیه، چون خداوند بلده اسرائیل جنگ موکد.^{۱۵} بعد ازو یوشع قد پگ لشکر اسرائیل پس د جلجال د خیمه گاه آمد.

کشتون پنج پادشاه

^{۱۶} د امزو غیت امو پنج پادشاه اموریا دوتا کده خودون ره د مقیده د یگ غار تاشه کد؛^{۱۷} و د یوشع خبر دده شد که: ”امو پنج پادشاه پیدا شده و اونا د مقیده د یگ غار تاشه آسته.“^{۱۸} یوشع گفت: ”سنگای کته ره د دان غار لول بدید و نفره ره مقرر کنید که د بله ازوا پیره کنه؛^{۱۹} لیکن خودون شمو د اونجی نشنید، بلکه دشمنای خو ره د مبال کنید و از پشت د بله ازوا حمله کنید. اونا ره نیلید که د شارای خو داخل شنه، چون خداوند، خدای شمو اونا ره د دست از شمو تسلیم کده.“^{۲۰} وختیکه یوشع و بنی اسرائیل از کشتون ازوا قد کشتار عذر کنه خلاص شد و اونا از بین رفت، باقی منده های ازوا که زنده مندند د شارای دیوالدار داخل شد.^{۲۱} اوخته پگ قوم صحیح-و-سلامت د پیش یوشع د خیمه گاه د مقیده پس آمد و هیچ کس جرأت نکد که د خلاف بنی اسرائیل زیون خو ره شور بدیه.

^{۲۲} بعد ازو یوشع گفت: ”دان غار ره واز کنید و امو پنج پادشاه ره از غار بر کده پیش ازمه بیاید.“^{۲۳} پس اونا امو رقم کد و امو پنج پادشاه، یعنی پادشاه اورشلیم، پادشاه جبرون، پادشاه یرموت، پادشاه لاییش و پادشاه عگلون ره از غار بر کده د پیش ازو آورد.^{۲۴} وختی پادشایو ره بر کده پیش یوشع آورد، یوشع پگ مردای اسرائیل ره کوی کد و د قومندانای مردای جنگی که قد ازو رفتند، گفت: ”پیش بیید و پای های خو ره د بله گردونای امزی پادشایو بیاید.“ پس اونا پیش آمد و پای های خو ره د بله گردونای ازوا ایشت.^{۲۵} و یوشع دزوا گفت: ”ترس نخورید و وحشت زده نبشید، بلکه قوی و دلیر بشید، چون خداوند قد پگ دشمنای شمو که قد ازوا جنگ مونیید، امی کار ره مونه.“^{۲۶} بعد ازو یوشع اونا ره زده کشت و د پنج درخت آوزو کد که جسدای ازوا تا شام د درختا آوزو مند.^{۲۷} د غیت آفتو ششتو یوشع امر کد که جسدای ازوا ره از درختا تاه کنه؛ اونا امو رقم کد و اونا ره د امزو غار پورته کد که د اونجی تاشه شدد و سنگای کته ره د دان غار لول دد که تا امروز باقی آسته.

^{۲۸} د امزو روز یوشع مقیده ره گرفت و شار و پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد. او پگ نفرای ره که د منه شی بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه ایشت. او د حق پادشاه مقیده امو کار ره کد که د حق پادشاه آریحا کدد.

تصرف کدون دیگه شارای اموریا

^{۲۹} اوخته یوشع قد پگ اسرائیل از مقیده حرکت کده د لینه رفت و قد لینه جنگ کد.^{۳۰} خداوند لینه ره ام قد پادشاه شی د دست اسرائیل تسلیم کد و یوشع شار و تمام کسای ره که د منه شی بود قد دم شمشیر زد و هیچ کس ره باقی نه ایشت. او د حق پادشاه شی امو کار ره کد که د حق پادشاه آریحا کدد.

^{۳۱} بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از لینه حرکت کده د لاییش رفت و روی د روی شی خیمه زده قد شی جنگ کد.^{۳۲} خداوند لاییش ره د دست اسرائیل تسلیم کد و یوشع او ره د روز دوم تصرف کد و شار و پگ کسای ره که د منه شی بود قد دم شمشیر زد، امو رقم که د حق لینه کدد.^{۳۳} دمزو غیت هورام پادشاه جازر د کومک لاییش آمد، مگم یوشع او و قوم شی ره ام زد، د اندازه که یگ نفر ازوا ره باقی نه ایشت.

^a ۱۰:۱۳ د جای ”دمزو روز“ د زیون عبرانی ”تقریباً یگ روز کامل“ نوشته یه.

۳۴ از لایحیش یوشع قد پگ اسرائیل حرکت کده د عِگلون رفت و رُوی د رُوی شی خیمه زده قد ازو جنگ کد ۳۵ و د امزو روز او ره گرفت. اونا شار ره قد دم شمشیر زد و پگ کسای ره که د مینه شی بود د امزو روز کاملاً نابود کد، امو رقم که د حق لایحیش کُدد.

۳۶ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل از عِگلون سربله د جبرون رفت و قد ازو جنگ کده ۳۷ او ره گرفت و او ره قد پادشاه شی، شارای شی و پگ کسای که د مینه ازو بود قد دم شمشیر زد؛ او هیچ کس ره باقی نه‌ایشت، امو رقم که د حق عِگلون کد و او ره قد پگ کسای که د مینه ازو بود، کاملاً نابود کد.

۳۸ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس دور خورده د دبیر آمد و قد ازو جنگ کد ۳۹ و او ره قد پادشاه و پگ شارای شی گرفت. او اونا ره قد دم شمشیر زد و تمام کسای ره که د مینه ازو بود کاملاً نابود کد و هیچ کس ره باقی نه‌ایشت. امو کار ره که د حق جبرون و د حق لینه و پادشاه شی کُدد، امو کار ره د حق دبیر و پادشاه شی کد.

۴۰ پس یوشع تمام امزو سرزمی، یعنی کوهستو، جنوب، تپه‌ها، دامنه‌ها و پادشایون ازوا ره شکست دد. او هیچ کس ره باقی نه‌ایشت و پگ زنده‌جانا ره کاملاً نابود کد، امو رقم که خداوند، خدای اسرائیل امر کُدد. ۴۱ یوشع اونا ره از قادش برنیع تا غزه و د تمام سرزمین جوشن تا جبعون شکست دد. ۴۲ یوشع پگ امزو پادشایو و سرزمین ازوا ره د یگ زمان تصرف کد، چراکه خداوند، خدای اسرائیل بلده اسرائیل جنگ کد. ۴۳ بعد ازو یوشع قد پگ اسرائیل پس د جلال د خیمه‌گاه آمد.

شکست پادشایون شمال

۱ وختی یابین پادشاه حاصور ای چیزا ره شنید، او د یویاب پادشاه مادون و د پادشاه شمرون و د پادشاه آخشاف پیغام ربی کد، ۲ امچنان د پادشایونی که د کوهستون شمالی، د دشت د جنوب کنروت، د تپه‌ها و د نافوت-دور د غرب بود ۳ و د کنعانیا د شرق و غرب، د اموریا، د حتیا، د فرزیا، د ییوسیا د کوهستو و د حویای تی حرمون د سرزمین مصفه. ۴ اوخته اونا قد پگ لشکرای خو که نفرای کلو بود و تعداد ازوا رقم ریگ دریا بود، قد اسپ‌ها و گاڈی‌های کلو بر شده آمد. ۵ پگ امزی پادشایو لشکرای خو ره یگجای کد و آمده د نزدیک آوهای میروم خیمه زد تا قد اسرائیل جنگ کنه.

۶ اوخته خداوند د یوشع گفت: "ازوا ترس نخور، چون صباح د امزی غیت پگ ازوا ره کشته-شده د اسرائیل تسلیم مونم. شمو باید سنگیر پای اسپ‌های ازوا ره مونئی کینید و گاڈی‌های جنگی ازوا ره د آتش در بدید."

۷ پس یوشع قد پگ مردای جنگی د خلاف ازوا د نزدیک آوهای میروم آمد و د بله ازوا هجوم آورد؛ ۸ و خداوند اونا ره د دست اسرائیل تسلیم کد، د دست کسای که اونا ره زد و تا صیدون بزرگ و مسرفوت‌مایم و تا شرق دره مصفه د مبال کد. بنی اسرائیل اونا ره تا وختی زد که هیچ کدم ازوا باقی نماند. ۹ و یوشع د حق ازوا امو کار ره کد که خداوند دزو امر کُدد: او سنگیر پای اسپ‌های ازوا ره مونئی کد و گاڈی‌های جنگی ازوا ره د آتش در دد.

۱۰ اوخته یوشع پس دور خورد و حاصور ره گرفته پادشاه شی ره قد دم شمشیر زد، چون حاصور د امزو غیت سر پگ امزو مملکت‌ها بود. ۱۱ و اونا پگ کسای ره که د مینه شار بود قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد و هیچ زنده‌جان باقی نماند؛ و یوشع حاصور ره د آتش در دد.

۱۲ یوشع پگ شارای امزو پادشایو ره قد تمام پادشایون ازوا گرفت و اونا ره قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد، امو رقم که موسی خدمتگار خداوند امر کُدد. ۱۳ مگم اسرائیل شارای ره که د تپه‌ها قرار دشت در ندد، بغیر از حاصور که یوشع او ره سوختند. ۱۴ بنی اسرائیل پگ ولجه امزو شاراه ره قد چارپایای ازوا بلده خو د عنوان غنیمت گرفت، لیکن تمام نفرای ازوا ره قد دم شمشیر زده کاملاً نابود کد و هیچ زنده‌جان ره باقی نه‌ایشت. ۱۵ امو رقم که خداوند د خدمتگار خو موسی

امر کُدد، اُمّو رقم موصی دَ یوشع امر کد و یوشع اُمّو کار ره انجام دَد؛ او از پگ چیزای که خُداوند دَ موصی امر کُدد، هیچ چیز شی ره نانجام دده نَایشَت.

^{۱۶} پس یوشع تمام امزو سرزمی ره تَصْرُف کد: کوهستو، تمام جنوب، پگ سرزمین جوشن، تپه های غری، دشت، کوهستون اسرائیل و تپه های شی ^{۱۷} و از کوه حالق که سون سعیر باله موره تا بعل جاد که دَرّه لبنان تیلون کوه حرمون آسته. او تمام پادشایون ازوا ره گرفت و اونا ره زده کُشت. ^{۱۸} یوشع روزای کلو قد امزی پادشایو جنگ کد. ^{۱۹} هیچ کدم امزو شارا قد بنی اسرائیل صلح نکد، بغير از جویای که باشنده های جبعون بود؛ پگ ازوا دَ جنگ گرفته شد؛ ^{۲۰} چون ای کار خُداوند بود، چراکه او دل های ازوا ره سخت کد تا اونا دَ خلاف اسرائیل دَ جنگ ببیه و بنی اسرائیل اونا ره کاملاً نابود کنه و دَ بله ازوا رحم نشنه، بلکه اونا از بین برده شنه، اُمّو رقم که خُداوند دَ موصی امر کُدد.

^{۲۱} دَ امزو غیت یوشع آمده عناقیا^{*} ره از کوهستون حبرون، دبیر، و عناب و از پگ کوهستون یهودا و تمام کوهستون اسرائیل از بین بُرد. یوشع اونا ره قد شارای ازوا کاملاً نابود کد. ^{۲۲} از عناقیا هیچ کس دَ سرزمین بنی اسرائیل باقی نَمند، مگم دَ غزه، جت و آشدود یگون ازوا باقی مند. ^{۲۳} پس یوشع پگ امزو سرزمی ره دَ مطابق چیزی که خُداوند دَ موصی گفتد، گرفت؛ و یوشع او ره دَ مطابق تقسیمات طایفه های ازوا دَ عنوان ملکیت بلده ازوا دَد. و سرزمی از جنگ آرام شد.

پادشایونی که از موصی شکست خورد

۱۲ ^۱ اینمیا پادشایون امزو سرزمی آسته که بنی اسرائیل زد و سرزمین ازوا ره دَ طرف شرق دریای اُردن از دَرّه ارنون تا کوه حرمون قد پگ عربّه شرقی تَصْرُف کد:

^۲ سیحون پادشاه اموریا که دَ حشبون زندگی موكد. حکمرانی ازو از عروعر که دَ بغل دَرّه ارنون آسته و تا مینکل دَرّه و نیم جلعاد و تا دَرّه یبوق که سرحد عمونیا آسته، ادامه دَشت. ^۳ او امچنان دَ بله دَشت شرقی دریاچه اُردن تا دریای کنروت و سون بیت-یشیموت تا دریای مُرده، یعنی دریای که دَ دَشت آسته، و طرف جنوب تا تینه حصّه دامون پیسگه حکمرانی موكد.

^۴ و عوج پادشاه باشان که یکی از باقی منده های رفائیا بود و دَ عشتاروت و ادرعی زندگی موكد؛ ^۵ او دَ بله کوه حرمون، سلخه و پگ باشان تا سرزمین جشوریا و معکیا و نیم جلعاد و تا سرحد سیحون پادشاه حشبون حکمرانی موكد. ^۶ موصی خدمتگار خُداوند و بنی اسرائیل اونا ره زد؛ و موصی خدمتگار خُداوند سرزمین ازوا ره دَ رثوینیا، جادیا و نیم طایفه منسی دَ عنوان ملکیت دَد.

پادشایونی که از یوشع شکست خورد

^۷ یوشع و بنی اسرائیل پادشایون سرزمین طرف غرب دریای اُردن ره زد، که از بعل جاد دَ دَرّه لبنان تا کوه حالق که سون سعیر باله موره، جای بود و باش ازوا بود. و یوشع سرزمین ازوا ره دَ طایفه های اسرائیل دَ مطابق تقسیمات ازوا دَ عنوان ملکیت دَد. ^۸ اُمّو سرزمی شامل کوهستو، تپه ها، دشت، دامنه ها، بیابو، جنوب و سرزمین حتیا، اموریا، کنعانیا، فرزیا، جویا و یبوسیا موشد. نام های امزو پادشایو اینیا بود:

^۹ پادشاه اریحا، یگ؛

پادشاه عای که دَ پالوی بیت تیل آسته، یگ؛

^{۱۰} پادشاه اورشلیم، یگ؛

- پادشاهِ جبرون، یگ؛
 ۱۱ پادشاهِ یرموت، یگ؛
 پادشاهِ لَخیش، یگ؛
 ۱۲ پادشاهِ عِگلون، یگ؛
 پادشاهِ جازر، یگ؛
 ۱۳ پادشاهِ دِپیر، یگ؛
 پادشاهِ جادر، یگ؛
 ۱۴ پادشاهِ حُرما، یگ؛
 پادشاهِ عَراد، یگ؛
 ۱۵ پادشاهِ لِبْنه، یگ؛
 پادشاهِ عَدْلَام، یگ؛
 ۱۶ پادشاهِ مَقیده، یگ؛
 پادشاهِ بَیتِئیل، یگ؛
 ۱۷ پادشاهِ تِپُوح، یگ؛
 پادشاهِ حِفر، یگ؛
 ۱۸ پادشاهِ اَفیق، یگ؛
 پادشاهِ لشارون، یگ؛
 ۱۹ پادشاهِ مادون، یگ؛
 پادشاهِ حاصور، یگ؛
 ۲۰ پادشاهِ شِمرون، یگ؛
 پادشاهِ اَخشاف، یگ؛
 ۲۱ پادشاهِ تَعناخ، یگ؛
 پادشاهِ مِگیدو یگ
 ۲۲ پادشاهِ قَادِش، یگ؛
 پادشاهِ یُقْنَعام دَ کَرْمِل، یگ؛
 ۲۳ پادشاهِ دُور دَ نَافَتِ دُور، یگ؛
 پادشاهِ گُوتیم دَ جَلِیلِیه،^a یگ؛
 ۲۴ پادشاهِ تَرصه، یگ؛
 جُمْلَه سِی و یِگ پادشاه.

جای های که هنوز تَصَرَّف نَشُدَه

۱ وختی یوشع پیر و سالخورده شد، خُداوند دَزُو کُفت: ”تُو پیر و سالخورده شُدے و هنوز زمینِ کَلو باقی مَندَه که باید تَصَرَّف شُنه؛^۲ زمینِی که باقی مَندَه اینی آسته: پِگِ سرزمینِ فِلَسطینیا و جِشُوریا^۳ از شِیحور که دَ شرق

۱۳

^a ۱۲:۲۳ دَ جای «جلیلیه» دَ بعضی نُسَخه ها «جَلجال» نوشته یه.

مصر آسته تا سرحدِ عقرون طرفِ شمال که از جمله سرزمینِ کنعانیا حساب موشه؛ یعنی سرزمینِ پنج حُکمرانِ فلسطینیا که دَ بِلَه غَزَه، اَشُدود، اَشْقِلون، جَت، عِقرون و عَوَه حُکمرانی مونه؛^۴ دَ جَنُوبِ تمامِ سرزمینِ کنعانیا و میعاره که دَ صیدونیا تعلقِ دَره تا اَفیق و تا سرحدِ آموریا؛^۵ سرزمینِ جَبَلِیا و پَگِ لِبْنانِ سُونِ شَرْق، از بَعْلِ جاد که دَ دامونِ کوهِ جرمون آسته تا لَبوحَمات؛^۶ پَگِ باشنده های کوهستو از لِبْنانِ تا مِسْرِفوتِ مايم یعنی پَگِ صیدونیا. ما خود مه اونا ره از پیشِ رُوی بَنیِ اِسْرَائیلِ هِی مُونُم؛ تُو تنها اُمُو سرزمی ره دَ وَسِیلَه پَشک دَ عِنوانِ مُلکِیتِ بِلدِه بَنیِ اِسْرَائیلِ تَقْسِیمِ کُو، اُمُو رَقْم که دَز تُو اَمْر کدیم.^۷ پس آلی اُمُو سرزمی ره بِلدِه نُه طایفه و نیم طایفه مَنَسِی دَ عِنوانِ مُلکِیتِ تَقْسِیمِ کُو.

تقسیم سرزمین شرقِ دریای اُردُن

^۸ رَثوینیا و جادیا قد دِپَگَه نیمِ طایفه مَنَسِی، مُلکِ خُو ره که مُوسِی دَ اُو طرفِ دریای اُردُن سُونِ شَرْقِ دَزوا دَدُد، گِرِفت، اُمُو رَقْم که مُوسِی خِدْمَتگَارِ خُداوند دَزوا تَقْسِیمِ کُدُد.^۹ اُو عَرَوَعِیر ره که دَ بَعْلِ دَرِه اَرْنون آسته و شاری ره که دَ مَنِه دَرِه قرار دَره و پَگِ دَشْتِ مِیدِبا ره تا دِیبون،^{۱۰} و پَگِ شاری سِیحونِ پادشاهِ آموریا ره که دَ حِشْبونِ تا سرحدِ عَمونیا حُکمرانی مُوکد،^{۱۱} و جِلْعاد و سرزمینِ جِشُورِیا، مَعکِیا، پَگِ کوهِ جرمون و تمامِ باشان ره تا سَلِخه،^{۱۲} و تمامِ سرزمینِ عوجِ پادشاهِ باشان ره که دَ عَشْتاروت و اِدْرَعِی حُکمرانی مُوکد، دَزوا دَد؛ عوج از جَمِ باقی مَنده های رِفائِیا بُود. اَمِیا ره مُوسِی شِکست دده اَمزُو سرزمی هِی کد.^{۱۳} مَگم بَنیِ اِسْرَائیلِ جِشُورِیا و مَعکِیا ره هِی نَکد؛ پس مَرْدُمِ جِشُور و مَعکِه تا اِمروز دَ مِینکلِ اِسْرَائیلِ زِندگی مونه.

^{۱۴} لِبِکِن دَ طایفه لای مُوسِی هِیچ مُلک نَدَد، چَرَاکِه هَدِیه های خاصِ خُداوند، خُدايِ اِسْرَائیلِ تَقْسِیمِ ازوا آسته، اُمُو رَقْم که خُداوند دَزوا کُفْت.

سرزمینِ طایفه رَثوین

^{۱۵} مُوسِی دَ طایفه اَوْلادِه رَثوین دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا زمی دَد.^{۱۶} مُلکِ ازوا از عَرَوَعِیر که دَ بَعْلِ دَرِه اَرْنون آسته شُرُوعِ مَوْشُد تا شاری که دَ مَنِه دَرِه آسته تا اَواری پالوی مِیدِبا،^{۱۷} حِشْبون و پَگِ شارای گِرد-و-بِر شِی که دَ اَواری آسته، یعنی دِیبون، باموت بَعْل، بَیتِ بَعْلِ مَعون،^{۱۸} یَهْصَه، قَدِیموت، مِیفاعت،^{۱۹} قَرِیتایم، سِبْمَه، صِرْت-شَحْر که دَ بِلَه تِپِه دَرِه آسته،^{۲۰} بَیتِ فِغور، پِیدَمونِ پِیسَگِه و بَیتِ یَشِیموتِ اِدَامَه دَشْت،^{۲۱} یعنی پَگِ شارای اَواری و تمامِ مَمَلکَتِ سِیحونِ پادشاهِ آموریا که دَ حِشْبونِ حُکمرانی مُوکد، دَزوا تَعْلُقِ مِیگِرِفت. مُوسِی سِیحون و رَهبرایِ مِیدِیا، یعنی اِوی، راقم، صُور، حور و رِیع ره که مِیرِ های سِیحون بُود و دَ اَمزُو سرزمی زِندگی مُوکد، شِکست دَد.^{۲۲} بَنیِ اِسْرَائیلِ بِلْعامِ باچِه بَعور ره که پالگری مُوکد ام قد شَمشیرِ کُشت؛ اَرِه، اُو ام دَ جَمِ کُشته شُدِه ها بُود.^{۲۳} سرحدِ اَوْلادِه رَثوینِ دریای اُردُن و بَعْلایِ شِی بُود. اِی مُلکِ اَوْلادِه رَثوین دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا بُود قد شارای و اَغِیلایِ شِی.

سرزمینِ طایفه جاد

^{۲۴} مُوسِی دَ طایفه جاد، یعنی دَ اَوْلادِه جاد دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا زمی دَد.^{۲۵} و مُلکِ ازوا یَعزیر و تمامِ شارای جِلْعاد و نیمِ سرزمینِ عَمونیا بُود و تا عَرَوَعِیر که رُوی دَ رُوی رِبِه آسته اِدَامَه دَشْت؛^{۲۶} اَمِچنان از حِشْبون تا رَامت-مِصْفَه و بَطونیم؛ و از مَحْناییم تا سرحدِ دِیبِر^{۲۷} و دَ مَنِه دَرِه بَیتِ هارام، بَیتِ نِمره، سُکوت و صافون و باقی مَمَلکَتِ سِیحونِ پادشاهِ حِشْبون و دریاچِه اُردُن و بَعْلایِ شِی تا اَخِرِ دریایِ کِنَرْتِ اُو طرفِ دریایِ اُردُن سُونِ شَرْق.^{۲۸} اِینمِی مُلکِ اَوْلادِه جاد دَ مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا بُود قد شارای و اَغِیلایِ شِی.

سرزمین نِیمِ طایفه منسی

۲۹ موسیٰ ذ نِیمِ طایفه منسی ام زمی دد که ذ نِیمِ طایفه منسی ذ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا تعلق گرفت. ۳۰ مُلکِ ازوا از مَحَنایِیم شروع موشد و پگِ باشان، یعنی تمام مَمَلکَتِ عوج پادشاهِ باشان و تمام آغیلای یائیر که ذ باشان بود، جمله شصت شار ۳۱ و نِیمِ جلعاد و عشتاروت و ادرعی که شارای مَمَلکَتِ عوج ذ باشان بود دزوا تعلق میگردت؛ امیا ذ اولادِه ماخیر باچه منسی یعنی ذ نِیمِ اولادِه ماخیر ذ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا تحویل دده شد.

۳۲ اینمیا زمینی بود که موسیٰ ذ دشت های موآب ذ او طرف دریای اُردُن ذ شرقِ اریحا ذ عنوانِ مُلکیتِ تقسیم کد.

۳۳ مگم ذ طایفه لای موسیٰ هیچ مُلک-و-زمی ندد، چراکه حقِ خُداوند، خُدا یِ اسرائیل تقسیمِ ازوا آسته، امو رقم که دزوا گفت. ^a

تقسیمِ زمینایِ غَربِ دریایِ اُردُن

۱ اینمیا مُلک های آسته که بنی اسرائیل ذ سرزمینِ کنعان ذ دست اُورد، مُلک های که العازار پیشوا، یوشع باچه نُون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل بلده ازوا تقسیم کد. ۲ مُلکِ ازوا ذ وسیله پشک بلده امزو نه طایفه و نِیمِ طایفه تعیین شد، امو رقم که خُداوند ذ وسیله موسیٰ امر کدد. ۳ چون موسیٰ مُلکِ دُو طایفه و نِیمِ طایفه ره ذ شرقِ دریایِ اُردُن دده بود، لیکن ذ مینکلِ بنی اسرائیل ذ لایوا هیچ مُلک ندد. ۴ باچه های یوسف منسی و افرایم دُو طایفه حساب شد تا دوازده پوره شنه. پس ذ لایوا هیچ تقسیم دده نشد، لیکن شار ها بلده زندگی کدو و علفچر ها بلده گله و رمه ازوا دده شد. ۵ امو رقم که خُداوند ذ موسیٰ امر کدد، بنی اسرائیل امو رقم عمل کده زمی ره تقسیم کد.

تقسیمِ کالیب

۶ اوخته اولادِه یهوذا ذ جلدجال پیش یوشع آمد و کالیب باچه یفنه قنیزی دزو گفت: "چیزی ره که خُداوند ذ باره ازمه و ازتو ذ قادیش برنیع ذ موسیٰ مردِ خُدا گفت ذ یاد تو منده؟ ۷ ما چل ساله بودم که موسیٰ خدمتگارِ خُداوند مره از قادیش برنیع بلده جاسوسی امزی سرزمی ربی کد؛ و ما بلده ازو خبر راست اُوردیم. ۸ مگم برارونِ اسرائیلی مه که قد ازمه رفتد دِلِ قوم ره بے جرات کد؛ ولی ما از خُداوند، خُدا یِ خُو قد تمام دِلِ پیروی کدم. ۹ و ذ امزو روز موسیٰ قسم خورده گفت: 'ذ امزو سرزمی که پای تو ایشته شد، او بلده ازتو و اولادای تو مُلکِ ابدی موشه، چراکه تو از خُداوند، خُدا یِ مه قد تمام دِلِ پیروی کدی.' [†]

۱۰ و آلی پنگرید، خُداوند امو رقم که گفتد، مره ذ امزی چل و پنج سال زنده نگاه کده، یعنی از وختیکه خُداوند ای توره ره ذ موسیٰ گفت و از غیتیکه قومِ اسرائیل ذ بیابو ذ سفر بود؛ و آلی، اینه ما امروز هشتاد و پنج ساله استم. ۱۱ امروز هنوز ما قوی استم مثل امزو روز که موسیٰ مره ذ جاسوسی ربی کد؛ قوت مه امو رقم که ذ او وخت بود، آلی ام قوت مه امو رقم آسته، چی بلده جنگ کدو و چی بلده رفتو و آمدو. ۱۲ پس آلی امی کوهستو ره که خُداوند ذ امزو روز ذ باره شی گفت، دز مه بدی؛ چون تو ذ امزو روز شنیدی [‡] که عناقیا ذ اُنجی بود، ذ شارای کته و دیوالدار؛ اگه خُداوند قد مه بشه، ما اونا ره هی موئم، امو رقم که خُداوند گفت."

^a ۱۳:۳۳ ازی که لایوا تقسیم مُلک-و-زمی نداشت، خُداوند ذ یازده طایفه دیگه اسرائیل امر کد که هدیه ها و ده-یگ های خُو ره که حقِ خُداوند آسته ذ لایوا بدیه تا امو چیزا تقسیم ازوا بشه.

[†] ۱۴:۹ عدها؛ ۱۴:۳۰ تثنیه. ۱:۳۶ [‡] ۱۴:۱۲ عدها. ۱۳:۳۱۳۳

۱۳ پس یوشع کالیب باچه یفنه ره برکت دد و جبرون ره د عنوانِ مُلکیتِ دزُو بخشید. ۱۴ امزی خاطر جبرون تا امروز مُلکیتِ کالیب باچه یفنه قنیزی آسته، چراکه او از خُداوند، خُداى اسرائیل قد تمام دل پیروی کد. ۱۵ نام پیشنه جبرون قریت-آربع^{۱۳} بود؛ و آربع د مینکلِ عناقیا بزرگترین مرد بود. بعد از زمی از جنگ آرام شد.

تقسیمِ اولاده یهودا

۱۵ ۱ پشک طایفه اولاده یهودا د مطابق اولادِ بابه های ازوا د طرفِ جنوب تا سرحدِ ادوم، د بیابون صین تا آخرین نُقطه جنوبی بر شد. ۲ سرحدِ جنوبی ازوا از آخرِ دریای مُرده، از خلیجی که سون جنوب آسته شروع مُوشد ۳ و طرفِ جنوبِ کوتلِ عقریم رفته د صین تیر مُوشد و د جنوبِ قادش برنیع بر شده د حصرون تیر مُوشد و تا آدار مورفت؛ ازونجی سون قرقع دور مُوخورد ۴ و از عصمون تیر شده د درّه مصر میرسید و د دریای کته^۵ ختم مُوشد. ای سرحدِ جنوبی ازوا بود. ۵ سرحدِ شرقی ازوا از دریای مُرده تا شروعِ دریاچه اُردن میرسید. سرحدِ شمالی ازوا از خلیجِ دریای مُرده از دان دریاچه اُردن شروع مُوشد ۶ و ای سرحد د بیت-حجله بر شده د شمالِ بیت-عربه تیر مُوشد و سرحد د سنگِ بهن باچه رتوبین باله مورفت؛ ۷ ای سرحد از درّه عخور د دبیر بر مُوشد و طرفِ شمال رفته سون جلدجال تاو مُوخورد که روی د روی کوتلِ ادمیم د جنوبِ درّه آسته؛ ای سرحد سون آوهای عین-شمس تیر مُوشد و د عین-روگل ختم مُوشد. ۸ بعد از سرحد از درّه باچه هتوم سون دامنه جنوبی یبوسیا یعنی اورشلیم بر مُوشد و ازونجی سون شیخی کوهی بر مُوشد که روی د روی درّه هتوم د غرب بود، د آخرین نُقطه شمالِ درّه رفائیا؛ ۹ بعد از سرحد از شیخی کوه سون چشمه آوهای نفتوح پیش رفته د شارای کوه عفرون بر مُوشد و تا بعله یعنی قریت-یعاریم ادامه پیدا مُوکد؛ ۱۰ و سرحد از بعله طرفِ غرب دور خورده د کوه سعیر مورفت و از دامنه شمالی کوه یعاریم یعنی کسالون تیر شده د بیت-شمس تاه مُوشد و د تمنه میرسید؛ ۱۱ بعد از سرحد سون شمال د دامنه عفرون مورفت و طرفِ شکران پیش رفته د کوه بعله تیر مُوشد و د یبئیل میرسید؛ و سرحد د دریای کته ختم مُوشد. ۱۲ و سرحدِ غربی ازوا دریای کته و بغل های شی بود. ای بود سرحدای چارطرفِ اولاده یهودا د مطابق اولادِ بابه های ازوا.

۱۳ د مطابق امری که خُداوند د یوشع کدد، او بلده کالیب باچه یفنه د مینکلِ اولاده یهودا یگ تقسیم زمی دد که او قریت آربع یعنی جبرون بود. آربع آته عناق بود. ۱۴ کالیب سه اولاده عناق ره که شیشی، آخیمان و تلمی بود، ازونجی هی کد. ۱۵ ازونجی او د خلافِ باشنده های دبیر بر شد؛ نام پیشنه دبیر قریت سفر بود. ۱۶ و کالیب گفت: "هر کسی که د بله قریت سفر حمله کنه و او ره بگیره، ما دختر خُو عخسه ره د عنوانِ خاتو د امزو میدیم." ۱۷ اوخته عتنبیل باچه قناز، باچه برار کالیب او ره تصرف کد و کالیب دختر خُو عخسه ره د عنوانِ خاتو دزُو دد.

۱۸ وختیکه عخسه پیش عتنبیل آمد، عتنبیل او ره گپ دد^{۱۸} که از آته خُو زمی طلب کنه. عتیکه عخسه از الاغ خُو تاه شد، کالیب ازو پرسان کده گفت: "چطور که ای سونا آمدی؟" ۱۹ او گفت: "مره برکت بدی؛ ازی که زمینِ جنوب ره دز مه دد، چشمه های او ره ام دز مه بدی." اوخته کالیب چشمه های باله و چشمه های تاه ره دزُو بخشید.

۲۰ مُلک طایفه اولاده یهودا د مطابق اولادِ بابه های ازوا اینی آسته:

۲۱ شارای طایفه اولاده یهودا د دورترین نُقطه جنوب سون سرحدِ ادوم اینیا بود: قَبصیل، عیدر، یاجور، ۲۲ قیناه، دیمونه، عدعاده، ۲۳ قادش، حصور، پنتان، ۲۴ زیف، طلم، بعلوت، ۲۵ حصور-حدّتا، قریوت-حصرون یعنی حصور، ۲۶ امام، شماع، مولاده، ۲۷ حصرجده، حشمون، بیت-پالط، ۲۸ حصر-شوعال، بئیرشبع و بزبوتیه شی؛

^{۱۳} ۱۴:۱۵ یعنی شار آربع. ^{۱۴} ۱۵:۴ یعنی دریای مدیترانه. ^{۱۵} ۱۵:۱۸ د بعضی نُسخه های عبرانی اینی رقم نوشته یه: عخسه او ره گپ دد که از آته شی زمی طلب کنه.

۲۹ بَعْلَه، عَيْبِم، عِصْم، ۳۰ اِلْتَوْلَد، كِسْبِل، حُرْمَه، ۳۱ صِقْلَگ، مَدْمَنَه، سَنَسَنَه، ۳۲ لِبائوت، شِلْحِيم، عَيْن-رَمُون. جُمْلَه بِيست و نُه شار قد آغِيلَاي شِي.

۳۳ و دَ تِيَه هَاي غَرَبِي: اِشْتائول، صُرْعَه، اَشْنَه، ۳۴ زَانوَح، عَيْن-گَنِيْم، تَبُوَح، عِينَام، ۳۵ يَرْمُوت، عَدْلَام، سوكوه، غَزِيْقَه، ۳۶ شَعْرَايِم، عَدِيْتَايِم، جَدِيْرَه يَعْنِي جَدِيْرُوْتَايِم. چَارْدَه شار قد آغِيلَاي شِي.

۳۷ صِنَان، حَدَاشَاه، مِگَدَل-جَاد، ۳۸ دِلْعَان، مِصْفَه، يُقْتَتِيْل، ۳۹ لَاخِيْش، بُصْقَه، عِگْلُون، ۴۰ كَبُون، لَحْمَاس، كِتْلِيْش، ۴۱ جَدِيْرُوْت، بِيْت-دَاگوْن، نَعْمَه و مَقِيْدَه. شوْنَزْدَه شار قد آغِيلَاي شِي.

۴۲ لِيْنَه، عَاتِر، عَاشَان، ۴۳ يَفْتَاَح، اَشْنَه، نَثِيْب، ۴۴ قَعِيْلَه، اَحْزِيْب و مَرِيْشَه. نُه شار قد آغِيلَاي شِي.

۴۵ عِقْرُون قد مَنْطَقَاي گِرْد-و-بَر و آغِيلَاي شِي؛ ۴۶ از عِقْرُون تَا دَرِيَاي كُتْه، پَگ جَايَاي كِه دَ نَزْدِيْك اَشْدُوْد بُوْد قد آغِيلَاي شِي؛ ۴۷ اَشْدُوْد قد شَارَا و آغِيلَاي شِي؛ غَزَه قد شَارَا و آغِيلَاي شِي تَا دَرَه مِصْر و تَا دَرِيَاي كُتْه و بَغْلَاي شِي. ۴۸ و دَ كُوْهَسْتُو: شَامِيْر، يَتِيْر، سوكوه، ۴۹ دَنَه، قَرِيْت-سَنَه يَعْنِي دَبِيْر، ۵۰ عَنَاب، اِشْتِمُوْه، عَانِيْم، ۵۱ جُوْشَن، حَوْلُون و گِيْلُوْه. يَاَزْدَه شار قد آغِيلَاي شِي.

۵۲ اَرَاب، دُوْمَه، اِشْعَان، ۵۳ يَانِيْم، ۵۴ بِيْت-تَبُوْج، اَفِيْقَه، ۵۴ حُمْطَه، قَرِيْت-اَرْبَع يَعْنِي جَبْرُون و صِيْعُوْر. نُه شار قد آغِيلَاي شِي.

۵۵ مَعُون، كَرْمِل، زِيْف، يُوْطَه، ۵۶ يَزْرَعِيْل يُقْدَعَام، زَانُوْح، ۵۷ قَايِن، گَبْعَه و تِمْنَه. دَه شار قد آغِيلَاي شِي.

۵۸ حَلْحُول، بِيْت-صُوْر، گِدُوْر، ۵۹ مَعَارَات، بِيْت-عَنْوَت و اِلْتِقُون. شَش شار قد آغِيلَاي شِي.

۶۰ قَرِيْت-بَعْل يَعْنِي قَرِيْت-يَعَارِيْم و رَبَه. دُو شار قد آغِيلَاي شِي.

۶۱ دَ بِيَابُو: بِيْت-عَرَبَه، مَدِيْن، سِيكَاكَه، ۶۲ نِيْشَان، شَارِ نَمَك و عَيْن-گَدِي. شَش شار قد آغِيلَاي شِي.

۶۳ مَگْم اَوْلَادِه يَهُودَا بِيُوسِيَا رَه كِه بَاشِنْدَه هَاي اَوْرُشَلِيْم بُوْد، هِي نَتْنِيْسْت. اَمْزِي خَاطِر بِيُوسِيَا تَا اِمْرُوْز قد اَوْلَادِه يَهُودَا دَ اَوْرُشَلِيْم زَنْدَگِي مُوْنَه.

تَقْسِيْم اَوْلَادِه يُوْسُف

۱۶

۱ مُلْك اَوْلَادِه يُوْسُف از دَرِيَاي اَرْدُن از بَعْل اَرِيْحَا، از شَرْقِ اَوْهَاي اَرِيْحَا شُرُوْع شُدَه دَ بِيَابُو مَوْرَفْت و از اَوْنَجِي بَالَه رَفْتَه دَ كُوْهَسْتُونِ بِيْت-ئِيْل مِيْرَسِيْد؛ ۲ و از بِيْت-ئِيْل دَ لُوْز^b رَفْتَه از مَنْطَقَه اَرِكِيَا دَ عَطَارُوْت تِيْر مُوْشُد.

۳ بَعْد اَزُو سُون غَرَب دَ سَرْحَدِ يَفْلِيْطِيَا تَاه مَوْرَفْت و تَا بَعْلِ بِيْت-حَوْرُون تِيْنَه و تَا جَاْزِر مِيْرَسِيْد و دَ دَرِيَاي كُتْه خَتْم مُوْشُد.

۴ دَ اَمْزِي تَرْتِيْب اَوْلَادِه يُوْسُف، يَعْنِي مَنَسِي و اِفْرَايِم مُلْك خُو رَه گِرْفْت.

۵ مُلْكِ طَايِفَه اِفْرَايِم دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَاي شِي اَزِي قَرَار بُوْد: سَرْحَدِ مُلْكِ اَزْوَا طَرْفِ شَرْقِ از عَطَارُوْت-اَدَار تَا بِيْت-حَوْرُونِ بَالَنَه مَوْرَفْت ۶ و اِي سَرْحَدِ اَزُوْنَجِي سُون دَرِيَاي كُتْه تَا مَكْمِيْت دَ شِمَال اِدَامَه پِيْدَا مُوَكِد. بَعْد اَزُو طَرْفِ شَرْقِ سُون تَانَت-شِيْلُوْه دَوْر مُوْخُوْرْد و اَزُو تِيْر شُدَه دَ شَرْقِ دَ يَانُوْح مِيْرَسِيْد. ۷ و از يَانُوْح دَ عَطَارُوْت و نَعْرَه تَاه رَفْتَه دَ اَرِيْحَا مِيْرَسِيْد و دَ دَرِيَاي اَرْدُن خَتْم مُوْشُد. ۸ اِي سَرْحَدِ از تَبُوْج سُون غَرَب تَا دَرَه قَانَه مَوْرَفْت و دَ دَرِيَاي كُتْه خَتْم مُوْشُد. اِي بُوْد مُلْكِ طَايِفَه اَوْلَادِه اِفْرَايِم دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَاي اَزْوَا؛ ۹ عِلَاوَه اَزِي چَنْدِيْن شَار اِم بَلْدَه اَوْلَادِه اِفْرَايِم دَ مِيْنَكَلِ مُلْكِ اَوْلَادِه مَنَسِي جَدَا شُدُد، پَگ اَمْزُو شَارَا و آغِيلَاي شِي. ۱۰ اَوْنَا كِنْعَانِي هَاي رَه كِه دَ جَاْزِر زَنْدَگِي مُوَكِد، هِي نَكْد. پَس اَمْو كِنْعَانِيَا تَا اِمْرُوْز دَ مِيْنَكَلِ طَايِفَه اِفْرَايِم زَنْدَگِي مُوْنَه، لِيْكِن اَوْنَا وَاْدَار شُدَه كِه جَبْرِي كَار كُنَه.

a ۱۵:۵۳ دَ جَاي «يَانِيْم» دَ بَعْضِي نُسْخَه هَا «يَانُوْم» نُوْشْتَه يَه. b ۱۶:۲ بَعْضِي تَرْجَمَه هَا بِيْت-ئِيْل و لُوْز رَه يِگ مَنْطَقَه مِيْدَنَه.

تقسیم طایفه منسی

۱۷

۱ بعد از تقسیم طایفه منسی دده شد که او اولباری یوسف بود. د اولاده ماخیر باچه اولباری منسی که آته جلعاد بود، منطقای جلعاد و باشان رسید، چراکه اونا مردای جنگی بود. ۲ و بلده باقی باچه گون منسی ام د مطابق اولاد بابه شی تقسیم زمی دده شد، یعنی بلده اولاده ابیعزر، اولاده حلق، اولاده اسریئیل، اولاده شکیم، اولاده جفر و اولاده شمیداع. اینمی مردا باچه گون منسی باچه یوسف بود د مطابق اولاد بابه های خو.

۳ مگم صلیحاد باچه جفر نوسه جلعاد کوسه ماخیر اولاده منسی هیچ باچه نداشت، بلکه تنها چند دختر داشت؛ اینیا نام های دختران شی آسته: محله، نوعه، حجله، ملکه و ترصه. ۴ اونا د پیش العازار پیشوا، یوشع باچه نون و رهبر آمده گفت: "خداوند د موسی امر کد که بلده ازمو د مینکل برارون مو ملک بدیه." پس د مطابق حکم خداوند یوشع بلده ازوا د مینکل برارون آته ازوا ملک دد. ۵ د امزی رقم بلده طایفه منسی ده تقسیم رسید، علاوه از زمین جلعاد و باشان که د شرق دریای اردن آسته، ۶ چراکه دختران اولاده منسی ام د مینکل باچه گون اولاده شی ملک د دست آورد. آره، زمین جلعاد د شرق دریای اردن د باقی اولاده منسی تعلق گرفت.

۷ سرحد طایفه منسی از اشیر تا مکمتت میرسید که د شرق شکیم آسته؛ بعد ازو ای سرحد طرف جنوب تا منطقه باشنده های عین-تپوح مورفت. ۸ زمین تپوح مربوط طایفه منسی موشد، مگم شار تپوح د سرحد منسی د اولاده افرایم تعلق میگرفت. ۹ بعد ازو ای سرحد د دره قانه تاه موشد؛ شارای امزی جای د جنوب دره د مینکل شارای منسی، مربوط طایفه افرایم موشد. سرحد طایفه منسی طرف شمال دره مورفت و د دریای کنه ختم موشد. ۱۰ جنوب دره مربوط افرایم موشد و شمال شی مربوط منسی، و دریای کنه سرحد ازوا بود؛ د شمال سرحد ازوا د اشیر میرسید و د شرق د یساکار. ۱۱ د یساکار و اشیر طایفه منسی اینی شارا ره داشت: بیت-شان و آغیلای شی، یبلعام و آغیلای شی، باشنده های دور و آغیلای شی، باشنده های عین-دور و آغیلای شی، باشنده های تعناخ و آغیلای شی و باشنده های مگیدو و آغیلای شی؛ د شمول سیه تپه. ۱۲ لیکن اولاده منسی باشنده های امزی شارا ره هی تنست، بلکه کنعانیا اراده محکم داشت که د امزو سرزمی د زندگی خو ادامه بدیه. ۱۳ وختیکه اسرائیل قوی شد، اونا کنعانیا ره وادار کد که کار جبری کنه، لیکن اونا ره بیخی بر نکد.

درخواست اولاده منسی و افرایم

۱۴ اولاده یوسف قد یوشع گپ زده گفت: "چرا بلده مو فقط یگ تقسیم و یگ حصه د عنوان ملکیت ددی، د حالیکه مو یگ قوم کته آستی، قومی که تا آلی ره خداوند مو ره برکت دده؟" ۱۵ یوشع دزوا گفت: "ازی که شمو قوم کته آستید، د جنگل بر شنید و د اونجی د سرزمین فرزیا و رفائیا زمی ره بلده خو پاک کنید، چون کوهستون افرایم بلده شمو تنگ آسته." ۱۶ اولاده یوسف گفت: "کوهستون افرایم بلده مو بس نمونه؛ و له کنعانی های که د دره زندگی مونه، گاڈی های آینی دره، ام اونا که د بیت-شان و آغیلای شی آسته و ام اونا که د دره یزرعیل آسته." ۱۷ اوخته یوشع د خانوار یوسف یعنی د طایفه های افرایم و منسی گفت: "آره، شمو یگ قوم کته آستید و زور-و-قوت کلو درید؛ شمو یگ تقسیم نمیدشته بشید، ۱۸ بلکه کوهستو ام از شمو موشه. اگرچه او یگ جنگل آسته، لیکن شمو میتنید او ره پاک کنید و تا دورترین نقطه شی ره صاحب شنید. آره، شمو باید کنعانیا ره هی کنید، اگرچه اونا گاڈی های آینی دره و زورتو-و-قوی ام آسته."

تقسیم باقی زمینا

۱۸

۱ اوخته پگ جماعت بنی اسرائیل د شیلوه جم شد و خیمه ملاقات ره د اونجی ایستلجی کد، چون سرزمین کنعان د تصرف ازوا در آمدد. ۲ لیکن د مینکل بنی اسرائیل هفت طایفه بود که ملک ازوا هنوز تقسیم نشد. ۳ پس یوشع د بنی اسرائیل گفت: "شمو تا کی ثملی مونیید و داخل نمورید تا سرزمینی ره که خداوند، خدای بابه کلونای شمو دز شمو دده، تصرف کنیید؟" ۴ از هر طایفه سه نفر انتخاب کنیید و ما اونا ره ربی مونم تا د امزو سرزمی بگرده و ملک ره د نظر گرفته مشخص کنه و دوباره پیش ازمه بییه. ۵ اونا امو زمی ره د هفت حصه تقسیم کنه. یهوذا د سرزمین خو د جنوب باقی بمنه و اولاده یوسف د سرزمین خو د شمال. ۶ شمو زمی ره د هفت حصه تقسیم کده مشخص کنیید و امو نوشته ره د اینجی پیش ازمه بیرید و ما د اینجی د حضور خداوند، خدای مو بلده شمو پیشک میندزم. ۷ لاویا د مینکل شمو هیچ ملک و-زمی نمیدشته بشه، چون پیشوایی از طرف خداوند تقسیم ازوا آسته؛ و جاد و رتوبین قد نیم طایفه منسی ملک خو ره که موسی خدمتگار خداوند دزوا دد، د او طرف دریای اردن د سمت شرق گرفت. ۸ وختی امو نفره باله شده ربی شد، یعنی امو کسای که بلده مشخص کدون زمی مورفت، یوشع دزوا امر کده گفت: "بورید، د امزو سرزمی بگریدید و مشخص کده دوباره پیش ازمه بیید و ما د اینجی د شیلوه د حضور خداوند بلده شمو پیشک میندزم." ۹ پس امو نفره رفت و د امزو سرزمی گشت و او ره د مطابق شارای شی د هفت حصه تقسیم کده د یگ طومار مشخصات شی ره نوشته کد و دوباره د پیش یوشع د خیمه گاه د شیلوه آمد. ۱۰ اوخته یوشع د شیلوه د حضور خداوند بلده ازوا پیشک اندخت و د امونجی زمی ره بلده بنی اسرائیل د مطابق پیشک های ازوا تقسیم کد.

تقسیم طایفه بنیامین

۱۱ پیشک اول بلده طایفه بنیامین د مطابق اولاد بابه های شی بر شد. تقسیم زمین ازوا د مینکل اولاده یهوذا و اولاده یوسف افتد. ۱۲ طرف شمال سرحد ازوا از دریای اردن شروع موشد و ای سرحد د دامنه اریحا طرف شمال باله مورفت و سون غرب رفته د کوهستو بر موشد و د بیابون بیت-آون ختم موشد. ۱۳ ازونجی ای سرحد د لوز تیر موشد، طرف جنوب د دامنه لوز، یعنی د بیت-ئیل؛ بعد ازو سرحد تاه شده د عطاروت-آدار مورفت که د جنوب کوه بیت-حورون تینه آسته. ۱۴ ازونجی سرحد ادامه پیدا موکد و د سمت غرب دور موخورد و از کوهی که روی د روی بیت-حورون بود، سون جنوب مورفت و د قریت-بعل، یعنی قریت-یعاریم که یکی از شارای اولاده یهوذا آسته ختم موشد. ای سرحد غربی ازوا بود. ۱۵ سرحد جنوبی ازوا از آخرین نقطه قریت-یعاریم شروع موشد و سون غرب رفته د چشمه آهای نفتوح میرسید. ۱۶ ازونجی ای سرحد د پیدمون کوهی که روی د روی دره باچه هتوم د شمال دره رفائیا آسته، تاه مورفت و د دره هتوم د جنوب دامنه یبوسیا رفته د عین-روگل تاه موشد. ۱۷ بعد ازو طرف شمال ادامه پیدا کده، سون عین-شمس مورفت و د جلیلوت که روی د روی کوتل ادمیم آسته، بر موشد و ازونجی د سنگ بوهن باچه رتوبین تاه میمد. ۱۸ بعد ازو د دامنه بیت-عربه سون شمال تیر شده د دشت تاه موشد. ۱۹ و سرحد د شمال دامنه بیت-حجله تیر موشد و د خلیج شمالی دریای مرده د آخرین نقطه جنوبی دریای اردن ختم موشد. ای سرحد جنوبی ازوا بود. ۲۰ و دریای اردن سرحد شرقی ازوا ره تشکیل میدد. ای ملک اولاده بنیامین بود د مطابق اولاد بابه های ازوا و سرحدای ازوا که د هر طرف ملک ازوا قرار دشت.

۲۱ اینیا شارای طایفه اولاده بنیامین د مطابق اولاد بابه های ازوا آسته: اریحا، بیت-حجله، عمیق-قصیص، ۲۲ بیت-عربه، صمارایم، بیت-ئیل، ۲۳ عویم، فاره، عفره، ۲۴ کفر-عمونی، عونی و جابع. دوازده شار قد آغیلای شی. ۲۵ جبعون، رامه، بیروت، ۲۶ مصفه، کفیره، موصه، ۲۷ راقم، یرفیل، تراله، ۲۸ صیلع، آلف، شار یبوسیا یعنی اورشلیم، جبعه و قریت-یعاریم. چارده شار قد آغیلای شی. ای بود ملک اولاده بنیامین د مطابق اولاد بابه های ازوا.

تقسیم طایفه شمعون

۱۹

۱ پشک دوم بلده شمعون بر شد، یعنی بلده طایفه اولاده شمعون د مطابق اولادِ بابه های ازوا. تقسیم ازوا د مینکل مُلک اولاده یهودا رسید. ۲ و اینی جایا شاملِ مُلک ازوا شد: بئیر-شبع، یعنی شبع، مولاده، ۳ حصر-شوعال، بالَح، عِصم، ۴ التولد، بتول، حُرمه، ۵ صقلگ، بیت مَرکبوت، حصر-سوسه، ۶ بیت-لباعوت و شاروجن. سیزده شار قد آغیلای شی. ۷ عین، رمون، عاتر و عاشان. چار شار قد آغیلای شی؛ ۸ و پگ آغیلای دیگه که د گرد-و-بر امزی شارا تا بعلت-بئیر بود، یعنی تا رامه جنوبی. ای بود مُلک طایفه اولاده شمعون د مطابق اولادِ بابه های ازوا. ۹ تقسیم اولاده شمعون از مُلک اولاده یهودا گرفته شد، چون مُلک اولاده یهودا بلده ازوا غدر کلو بود. پس اولاده شمعون تقسیم خوره د مینکل مُلک ازوا گرفت.

تقسیم طایفه زبولون

۱۰ پشک سوم بلده اولاده زبولون د مطابق اولادِ بابه های ازوا بر شد. سرحدِ مُلک ازوا تا سارید میرسید. ۱۱ سرحد ازوا طرفِ غرب تا مرعله باله مورفت و د دباشت گت شده تا دره که زوی د زوی یقنعام آسته، میرسید. ۱۲ و از سارید سون آفتو بر شد طرفِ شرق دور موخورد و تا سرحدِ کسلوت-تابور مورفت و د دابرت رفته تا یافیع میرسید. ۱۳ ازونجی طرفِ شرق تا جت-حفر و عت-قاصین تیر شده د رمون مورفت و سون نیعه دور موخورد. ۱۴ بعد ازو سرحد د شمال دوره زده تا حناتون مورفت و د دره یفتح-ئیل ختم موشد. ۱۵ قطه، نهلال، شمرون، یدله و بیت-لحم ام مربوط ازوا موشد. دوازده شار قد آغیلای شی. ۱۶ ای بود مُلک اولاده زبولون د مطابق اولادِ بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یساکار

۱۷ پشک چارم بلده یساکار بر شد، یعنی بلده اولاده یساکار د مطابق اولادِ بابه های ازوا. ۱۸ اینی شارا شاملِ سرزمین ازوا موشد: یزرعیل، کسلوت، شونم، ۱۹ خفارایم، شیئون، آنآخرت، ۲۰ ربیت، قشیون، آبص، ۲۱ رمت، عین-گتیم، عین-خده و بیت-فصیص. ۲۲ سرحد ازوا د کوه تابور، شحصیمه و بیت-شمس میرسید و د دریای اردن ختم موشد. شونزده شار قد آغیلای شی. ۲۳ ای بود مُلک طایفه اولاده یساکار د مطابق اولادِ بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه آشیر

۲۴ پشک پنجم بلده طایفه اولاده آشیر د مطابق اولادِ بابه های ازوا بر شد. ۲۵ اینی شارا شاملِ سرزمین ازوا موشد: حلقت، حلی، بطن، آخشاف، ۲۶ الملک، عمعاد و مشال. سرحد ازوا طرفِ غرب د کوه کرمل و شیحور لینه میرسید. ۲۷ بعد ازو طرفِ شرق دور خورده د بیت-داگون مورفت و د زبولون و دره یفتح-ئیل گت شده سون شمال تا بیت-عمیق و نعیتیل میرسید؛ ازونجی طرفِ چپ ادامه پیدا کده د کابول، ۲۸ عبدون، ۲۹ رحوب، حمون و قانه مورفت تا صیدون بزرگ. ۲۹ بعد ازو سرحد سون رامه دور خورده د شار دیوالدار صور میرسید و ازونجی طرفِ حوصه دور موخورد و آخر شی د پالوی دریای کنه د منطقه آخزب، ۳۰ عمه، افیق و رحوب میرسید. بیست و دو شار قد آغیلای شی. ۳۱ ای بود مُلک طایفه اولاده آشیر د مطابق اولادِ بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه نفتالی

۳۲ پشک ششم بلده نفتالی بر شد، یعنی بلده اولاده نفتالی د مطابق اولاد بابه های ازوا. ۳۳ سرحد ازوا از جلف، از درخت بلوطی که د صعیم آسته شروع موشد و د آدمی-نقب و بیتیل ادامه پیدا کده تا لقوم میرسید و د دریای اردن ختم موشد. ۳۴ بعد ازو ای سرحد سون غرب د ازنوت-تابور دور موخورد و ازونجی د حقوق رفته د جنوب قد زولون، د غرب قد اشیر و د شرق قد شار یهود د نزدیک دریای اردن گت موشد. ۳۵ شارای دیوالدار ازوا صدیم، صیر، حمت، رقت، کنرت، ۳۶ ادامه، رامه، حاصور، ۳۷ قادش، ادرعی، عین-حاصور، ۳۸ یرون، مگدل-تیل، حوریم، بیت-عنات و بیت-شمس بود. نوزده شار قد آغیلای شی. ۳۹ ای بود ملک طایفه اولاده نفتالی د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم طایفه دان

۴۰ پشک هفتم بلده طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابه های ازوا بر شد. ۴۱ اینی شارا شامل سرزمین ازوا موشد: صرعه، اشتاتول، عیر-شمس، ۴۲ شعلین، ایالون، یتله، ۴۳ ایلون، تمنه، عقرون، ۴۴ التقیه، گبتون، بعله، ۴۵ یهود، بنی-برق، جت-رمون، ۴۶ میاه-یرقون و رقون قد سرحدی که روی د روی یافا آسته. ۴۷ وختیکه اولاده دان ملک خو ره د دست آورده ننیست، اونا رفته قد لشم جنگ کد و او ره گرفت. اونا او ره قد دم شمشیر زده تصرف کد و دز شی جای-د-جای شد و لشم ره دان نام کد، مطابق نام دان که بابه کلون ازوا بود. ۴۸ ای بود ملک طایفه اولاده دان د مطابق اولاد بابه های ازوا، شارا و آغیلای شی.

تقسیم یوشع

۴۹ وختیکه اونا زمی ره د مطابق حصه های شی تقسیم کده فارغ شد، بنی اسرائیل د مینکل خو یگ تقسیم د یوشع باچه نون دد. ۵۰ د مطابق امر خداوند، اونا امو شار ره که او طلب کد، یعنی تمنه-سارح ره د کوهستون افرایم دزو دد. یوشع امو شار ره آباد کد و دز شی جای-د-جای شد. ۵۱ اینمیا جای های بود که العازار پیشوا قد یوشع باچه نون و کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل د شیلوه د حضور خداوند د دان درگه خیمه ملاقات د وسیله پشک تقسیم کد. د امزی رقم اونا تقسیم کدون زمی ره تکمیل کد.

شارای پناهگاه

۲۰ ۱ اوخته خداوند قد یوشع گپ زده گفت: ۲ "د بنی اسرائیل بگی، 'شارای پناهگاه ره که ما د باره ازوا د وسیله موسی قد شمو توره گفتم، بلده خو تعیین کنید ۳ تا کسی که یگ آدم ره سهوا و بدون قصد موکشه بتنه د اونجی دوتا کنه و اونا بلده شمو پناهگاه بشه از دست انتقام گیرنده خون. ۴ قاتل باید د یکی امزو شارا دوتا کنه و د دان درگه شار ایسته شده قضیه خو ره د گوش ریش سفیدای شار برسنه و اونا او ره د منه شار د پیش خو برده دزو جای بدیه تا او قد ازوا بمنه. ۵ و اگه انتقام گیرنده خون از دُمبال ازو ببیه، اونا نباید قاتل ره د دست ازو تسلیم کنه، چراکه او همسایه خو ره نافامیده کشته و پیش ازو قد شی دشمنی نداشته. ۶ قاتل باید تا غیتیکه د محاکمه د حضور جماعت ایسته موشه دمزو شار بمنه و بعد از محاکمه خو تا وخت فوت کدون پیشوای بزرگ امزو زمان از شار بر نشنه. بعد ازو قاتل میتنه که دوباره د شار و خانه خو ببیه، د شاری که از شی دوتا کدد."

۷ پس بنی اسرائیل قادش ره د جلیلیه د کوهستون نفتالی، شکیم ره د کوهستون افرایم و قریت-اربع یعنی حبرون ره د کوهستون یهودا جدا کد. ۸ و د شرق دریای اردن سون شرق اریحا، باصر ره که د بیابو د آواری بود و مربوط طایفه رثوبین

مُوشُد، راموت ره دَ جلعاد که از طایفه جاد بُود و جولان ره دَ باشان که از طایفه مَنَسی بُود تعیین کد. ^۹ اینمیا شارای بُود که بلده پگِ بنی اسرائیل و بیگنه‌گونی که دَ مینکل ازوا زندگی مُوکد تعیین شُد، تا هر کسی که یگ نفر ره سهواً بکُشه بئنه دَ اُونجی دُوتا کنه و تا غیبتیکه دَ محاکمه دَ حُضورِ جماعت ایسته نَشده، از دِستِ انتقام گیرنده خُون کُشته نَشنه.

شارای لایوا

۲۱ اوخته کئنه کلونای اولادِ بابه های لایوا دَ پیشِ العازار پیشوا، یوشع باچه نُون و کئنه کلونای اولادِ بابه های بنی اسرائیل آمد ^۲ و دزوا دَ شیلوه دَ سرزمینِ کنعان گُفت: "خُداوند دَ وسیله مُوسیٰ امر کد که شارا بلده زندگی کدو و علفچرها بلده چارپایای مو دز مو دده شنه." ^۳ پس دَ مطابقِ امرِ خُداوند بنی اسرائیل اینی شارا ره قد علفچرهای شی از مُلک خُو دَ لایوا دَد:

^۴ پشکِ اولِ بلده اولادِ بابه های قُهاتیا بُر شُد. دَ لایوای که اولاده هارون پیشوا بُود، سیزده شار از طایفه یهوذا، طایفه شمعون و طایفه بنیامین دَ وسیله پشک رسید. ^۵ و دَ باقی اولاده قُهات ده شار از اولادِ بابه های طایفه افرایم، طایفه دان و نیم طایفه مَنَسی رسید.

^۶ دَ اولاده جرشون سیزده شار از اولادِ بابه های طایفه یساکار، طایفه اشیر، طایفه نفتالی و نیم طایفه مَنَسی دَ باشان دَ وسیله پشک رسید.

^۷ دَ اولاده میراری دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا دوازده شار از طایفه رثوبین، طایفه جاد و طایفه زبولون رسید.

^۸ دَ امزی رقم بنی اسرائیل امی شارا و علفچرهای شی ره دَ وسیله پشک دَ لایوا دَد، امو رقم که خُداوند دَ وسیله مُوسیٰ امر کدَد. †

^۹ از طایفه یهوذا و طایفه شمعون اینی شارا ره که نام شی گرفته مُوشه، دَد. ^{۱۰} امی شارا دَ اولاده هارون دَ یکی از اولادِ بابه های قُهاتیا که اولاده لایوا بُود، تعلق گرفت، چراکه پشکِ اولِ بلده ازوا بُر شُد. ^{۱۱} اولین شار که دزوا دده شُد قریت-اربع یعنی جبرون دَ کوهستون یهوذا قد علفچرهای گرد-و-بر شی بُود. اربع آته عناق بُود. ^{۱۲} لیکن زمینای شار و آغیلای شی دَ کالیب باچه یفنه دَ عنوانِ مُلکیت دده شُد.

^{۱۳} تمام شارای که دَ اولاده هارون پیشوا دده شُد اینیا بُود: جبرون که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی، لینه قد علفچرهای شی، ^{۱۴} یتیر قد علفچرهای شی، ایشتموع قد علفچرهای شی، ^{۱۵} حولون قد علفچرهای شی، دبیر قد علفچرهای شی، ^{۱۶} عین قد علفچرهای شی، یطه قد علفچرهای شی و بیت-شمس قد علفچرهای شی؛ یعنی نه شار از طایفه یهوذا و شمعون دزوا دده شُد.

^{۱۷} و از طایفه بنیامین، جبعون قد علفچرهای شی، جبوع قد علفچرهای شی، ^{۱۸} عناتوت قد علفچرهای شی و علمون قد علفچرهای شی دده شُد. جمله چار شار. ^{۱۹} پگِ شارای اولاده هارون پیشوا سیزده شار قد علفچرهای خُو بُود.

^{۲۰} مگم دَ باقی اولادِ بابه های قُهاتیا، یعنی دَ لایوای که اولاده قُهات بُود شارای تقسیم شُد که از طایفه افرایم بُود.

^{۲۱} پس شکیم که شار پناهگاه بلده قاتلا آسته، دَ کوهستون افرایم قد علفچرهای شی، جازر قد علفچرهای شی، ^{۲۲} قبصایم قد علفچرهای شی و بیت حورون قد علفچرهای شی دزوا دده شُد. جمله چار شار.

^{۲۳} از طایفه دان، ایتقی قد علفچرهای شی، جبتون قد علفچرها شی، ^{۲۴} ایلون قد علفچرهای شی و جت-رمون قد علفچرهای شی دده شُد. جمله چار شار.

۲۵ از نیم طایفه منسی، تَعَنک قد علفچرهای شی و جت-رَمُون قد علفچرهای شی دده شد. جمله دُو شار. ۲۶ پگِ شارای باقی اولادِ بابه های قَهاتی قد علفچرهای خُو ده شار بود.

۲۷ دَ اولادِه جَرشون که یکی از اولادِ بابه های لاویا بود، از نیم طایفه منسی، جولان دَ باشان که شارِ پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی و بعشتره قد علفچرهای شی دده شد. جمله دُو شار. ۲۸ از طایفه یساکار، قشیون قد علفچرهای شی، دایره قد علفچرهای شی، ۲۹ یرموت قد علفچرهای شی و عین-گنیم قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۰ از طایفه آشیر، مشال قد علفچرهای شی، عبدون قد علفچرهای شی، ۳۱ حِلقات قد علفچرهای شی و رحوب قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۲ از طایفه نفتالی، قادش دَ جلیلیه که شارِ پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی، حَموت-دور قد علفچرهای شی و قرتان قد علفچرهای شی دده شد. جمله سه شار. ۳۳ تمام شارای اولادِ بابه های جَرشونی قد علفچرهای خُو سیزده شار بود.

۳۴ دَ اولادِ بابه های میراری که باقی لاویا بود، از طایفه زبولون، یفتنعام قد علفچرهای شی، قرته قد علفچرهای شی، ۳۵ دمنه قد علفچرهای شی و نَحلال قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۶ از طایفه رثوبین، باصر قد علفچرهای شی، یهصه قد علفچرهای شی، ۳۷ قدیموت قد علفچرهای شی و میفعه قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۳۸ از طایفه جاد، راموت دَ جلعاد که شارِ پناهگاه بلده قاتلا آسته، قد علفچرهای شی، مَحناپیم قد علفچرهای شی، ۳۹ حشبون قد علفچرهای شی و یعزیر قد علفچرهای شی دده شد. جمله چار شار. ۴۰ پگِ شارای اولادِ بابه های میراری، یعنی شارای باقی اولادِ بابه های لاوی که دزوا تقسیم شد، دوازده شار بود.

۴۱ پگِ شارای لاویا دَ مینکلِ مُلکِ بنی اسرائیل چل و هشت شار قد علفچرهای شی بود. ۴۲ هر کدم امزی شارای دَ گرد-و-بر خُو علفچر دشت؛ پگِ امزی شارای امی رقم بود.

۴۳ پس خُداوند پگِ سرزمینی ره که دَ بابه کلونای ازوا قسم خورده بود که دزوا میدیه دَ بنی اسرائیل دد و اونا اُو ره تَصْرَف کده دز شی جای-د-جای شد. ۴۴ و خُداوند دزوا از هرطرف آرامی دد، امو رقم که دَ بابه کلونای ازوا قسم خورده بود؛ یگ دُشمون ازوا ام نَتِست که دَ برابر ازوا ایسته شنه، چراکه خُداوند پگِ دُشمنای ازوا ره دَ دست ازوا تسلیم کد. ۴۵ از پگِ وعده های خُوب که خُداوند دَ خانوارِ اسرائیل دده بود، یگ شی ام ناپوره شده نَمند، بلکه پگِ شی پوره شد.

پس رفتونِ طایفه های شرقی دریای اُردن

۲۲

۱ اوخته یوشع رثوبینیا، جادیا و نیم طایفه منسی ره کوی کد ۲ و دزوا گفت: "هر چیزی که موسی خدمتگارِ خُداوند دز شمو امر کدد، شمو دَ جای اوردید و از مه ام دَ تمام چیزای که دز شمو امر کدم، اطاعت کدید؛ ۳ شمو برارون خُو ره دَ دورون امزی روزای کلو تا امروز ایله نکدید، بلکه وظیفه ره که خُداوند، خُدای شمو دز شمو دده بود، انجام ددید. ۴ آلی خُداوند، خُدای شمو دَ برارون شمو آرامی دده، امو رقم که دزوا وعده کدد. پس آلی شمو میتنید دور بخورید و دَ خیمه های خُو دَ سرزمینی که مُلک شمو آسته بورید، دَ سرزمینی که موسی خدمتگارِ خُداوند دَ اُو طرف دریای اُردن دز شمو دد. ۵ لیکن خُوب فکر خُو ره بگیرید که حُکم و شریعتی ره که موسی خدمتگارِ خُداوند دز شمو امر کده، دَ جای بَیرید تا خُداوند، خُدای خُو ره دوست بدنید، دَ مطابقِ تمام راهها-و-طریقهای ازو رفتار کنید، احکام ازو ره نگاه کنید، دزُو محکم بچسپید و قد تمام دل و تمام جان خُو اُو ره خدمت کنید." ۶ پس یوشع اونا ره برکت دده رخصت کد و اونا دَ خیمه های خُو رفت.

۷ دَ نیم طایفه منسی، موسی دَ باشان مُلک دده بود و دَ نیم دیگه شی یوشع دَ ای طرف دریای اُردن دَ سمتِ غرب دَ مینکلِ برارونِ اسرائیلی ازوا مُلک دد. وختیکه یوشع اونا ره دَ خیمه های ازوا ربی مُوکد، اونا ره برکت دد ۸ و دزوا گفت: "قد مال-و-دولتِ کلو، قد چارپایای بے حساب، قد نُقره، طُلا، برونز، آبن و کالای پرمو پس دَ خیمه های خُو بورید و ولجه

دُشمنای خُو ره قد برارون خُو تقسیم کنید. ^۹ پس اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی از پیشِ بنی اسرائیل که دَ شیلوه دَ سرزمینِ کِنعان بود، رَی شد تا دَ سرزمینِ جلعاد، دَ سرزمینِ خودون خُو که دَ امرِ خُداوند دَ وسیله موسیٰ صاحبِ شُدُد بوره.

جنگال دَ باره قُربانگاه نُو

^{۱۰} وختیکه اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی دَ نزدیکِ دریای اُردُن رسید و هنوز دَ سرزمینِ کِنعان بود، اونا دَ اُونجی دَ بَغَلِ دریای اُردُن یگ قُربانگاه آباد کد، یگ قُربانگاهِ غَدَر کته و نمایان. ^{۱۱} بنی اسرائیل دَ غَرَبِ دریای اُردُن شنید که اونه، اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی دَ شروعِ سرزمینِ کِنعان دَ نزدیکِ دریای اُردُن دَ طرفی که از بنی اسرائیلِ غَربِ آسته، یگ قُربانگاه آباد کده. ^{۱۲} وختی بنی اسرائیل امی خبر ره شنید، پگِ جماعتِ بنی اسرائیل دَ شیلوه جَم شد تا دَ خِلافِ ازوا دَ جنگ بوره.

^{۱۳} پس بنی اسرائیل فینحاس باچه العازار پیشوا ره دَ پیشِ اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی دَ سرزمینِ جلعاد رَی کد ^{۱۴} و قد ازو قَتی ده رهبر ره رَی کد، یعنی یگ رهبر از هر طایفه اسرائیل که هر کُدم ازوا کته اولادِ باهه خُو و سرکرده دسته های هزار نفری دَ مینکلِ بنی اسرائیل بود.

^{۱۵} اونا دَ پیشِ اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی دَ سرزمینِ جلعاد آمد و قد ازوا گپ زده گُفت: ^{۱۶} ”پگِ جماعتِ خُداوند اینی رقم مَوگیه: ای چی خیانت آسته که شُمو دَ ضِدِ خُداي اسرائیل کدید و امروز از پیروی خُداوند رُوی گشتندید؟ چرا دَ وسیله آباد کدون قُربانگاه بلده خُو امروز دَ ضِدِ خُداوند شورش کدید؟ ^{۱۷} آیا گناهی که دَ فِغور[†] از مو سر زد کم بود، گناهی که تا امروز خودون ره ازو پاک نکده و بخاطرِ ازو دَ بله جماعتِ خُداوند بلا آمد، ^{۱۸} که امروز شُمو بسم میخاهید از پیروی خُداوند رُوی بگردنید؟ اگه شُمو امروز دَ ضِدِ خُداوند شورش کنید، او صباح دَ بله پگِ جماعتِ اسرائیل غَضَب مونه.

^{۱۹} ولے اگه زمینِ مُلک شُمو نَجس آسته، دَ او طرف دَ سرزمینِ خُداوند تیر شنید، دَ سرزمینی که جایگاهِ خُداوند ایسته یه و دَ مینکلِ ازمو بلده خُو مُلک بگیریید. لیکن دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ ازمو شورش نکنید و بَعیر از قُربانگاهِ خُداوند، خُداي مو بلده خُو قُربانگاه آباد نکنید. ^{۲۰} آیا عَخان باچه زارح دَ باره چیزای که بلده نابود شدو وَقَف شده بود خیانت نکد و غَضَبِ خُداوند دَ بله پگِ جماعتِ اسرائیل نَمَد؟ دَ یاد شُمو بَشه که تنها او بخاطرِ گناه خُو از بین نَرَفَت. ^{۲۱}”

^{۲۱} اوخته اولادِ رثوبین، اولادِ جاد و نیم طایفه مَنَسی دَ جوابِ سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل گُفت: ^{۲۲} ”خُداوند، خُداي خُدايو! خُداوند، خُداي خُدايو! او میدنه و اسرائیل ام بدنه که اگه ای کار مو از رُوی سرکشی یا خیانت دَ خُداوند بوده بَشه، امروز مو ره ایله نکنه! ^{۲۳} اگه مو بلده خُو قُربانگاه ره بخاطری آباد کده بَشی که از پیروی خُداوند رُوی بگردنی یا دَ بله شی قُربانی سوختنی، هدیه غَلّه-و-دانه و قُربانی سلامتی تقدیم کنی، خُداوند خود شی از مو بازخواست کنه. ^{۲۴} نه! ای کار ره مو از ترسِ ازی کدی که دَ آینده بچکِیچای شُمو شاید دَ بچکِیچای مو بگیه، شُمو قد خُداوند، خُداي اسرائیل چی رابطه درید؟ ^{۲۵} اونه، خُداوند دریای اُردُن ره دَ مینکلِ ازمو و از شُمو سرحد قرار دده، ای اولادِ رثوبین و اولادِ جاد؛ و شُمو از خُداوند بے نصیب آستید! دَ امزی رقم مَوشُد که بچکِیچای از شُمو باعث شنه تا بچکِیچای ازمو از ترس-و-احترام خُداوند دست بکشه.

^{۲۶} امزی خاطر مو گُفتی، ببید که یگ قُربانگاه آباد کنی، مگم نه بلده قُربانی سوختنی و قُربانی های دیگه، ^{۲۷} بلکه تا دَ مینکلِ ازمو و از شُمو و دَ مینکلِ نسل های بعد ازمو یگ شاهد بَشه که مو ام عبادتِ خُداوند ره دَ حُضورِ ازو قد

قُرْبانی های سوختنی و قُرْبانی های سلامتی دَ جای میری، و تا دَ آینده بچکیچای از شُمو دَ بچکیچای از مو نَگِیه که، شُمو از خُداوند بے نصیب آستید.^{۲۷}

^{۲۸} پس مو گفتی، اگه دَ آینده دَز مو یا دَ بچکیچای مو امی رقم گفته شنه، مو میتنی بُگی، 'نمونه قُرْبانگاه خُداوند ره توخ کنید که بابَه کلونای مو آباد کده، نه بلده قُرْبانی سوختنی و قُرْبانی های دیگه، بلکه تا دَ مینکل ازمو و از شُمو یگ شاهد بشه.'^{۲۹} از مو دُور بشه که دَ ضدِ خُداوند شورش کنی و امروز از پیروی خُداوند رُوی گشتنده یگ قُرْبانگاه بلده قُرْبانی سوختنی، هدیه غلّه-و-دانه و قُرْبانی های دیگه، علاوه از قُرْبانگاه خُداوند، خُداي خُو که دَ پیش رُوی خیمه ازو آسته، آباد کنی."

^{۳۰} وختی فینحاس پیشوا و رهبرای جماعت، یعنی سرکرده های دسته های هزار نفری اسرائیل که قد ازو قتی بود تورای اولادِه رُوبین، اولادِه جاد و اولادِه منسی ره شنید، قِنَاعَتِ ازوا حاصل شد. ^{۳۱} و فینحاس باچه العازار پیشوا دَ اولادِه رُوبین، اولادِه جاد و اولادِه منسی گفت: "امروز ما فامیدم که خُداوند دَ مینکل مو آسته، چراکه شُمو امی خیانت ره دَ ضدِ خُداوند نکدید؛ و شُمو بنی اسرائیل ره از دستِ خُداوند نجات دَیدید."

^{۳۲} اوخته فینحاس باچه العازار پیشوا و رهبرای از پیش اولادِه رُوبین و اولادِه جاد از سرزمینِ جلعاد پس دَ سرزمینِ کنعان دَ پیش بنی اسرائیل آمد و امی خبر ره دَزوا رسند. ^{۳۳} ای خبر بنی اسرائیل ره خوشحال کد و بنی اسرائیل خُدا ره حمد-و-ثنا گفت و دیگه دَ باره جنگ کدو قد ازوا و خراب کدون سرزمینی که اولادِه رُوبین و اولادِه جاد دَز شی زندگی مُوكد توره نگفت. ^{۳۴} و اولادِه رُوبین و اولادِه جاد امو قُرْبانگاه ره «شاهد» نام ایش و گفت: "ای دَ مینکل مو شاهد آسته که خُداوند، خُدا یه."

آخری نصیحتِ یوشع دَ رهبرای قوم

۲۳ ^۱ بعد از وختای کلو، زمانی که خُداوند قوم اسرائیل ره از پگِ دشمنای چارطرف شی آرامی دَد و یوشع پیر و سالخورده شده بود، ^۲ یوشع تمام اسرائیل ره قد ریش سفیدا، رهبرای، قاضی ها و سرکرده های شی کوی کد و دَزوا گفت: "ما پیر و سالخورده شدیم. ^۳ شُمو پگِ چیزای ره که خُداوند، خُداي شُمو دَ حقِ تمام امزی ملّت ها بخاطر از شُمو کده، دیدید، چون خُداوند، خُداي شُمو بود که بلده شُمو جنگ کد. ^۴ اونه، سرزمینِ امزو ملّت های ره که باقی منده قد سرزمینِ پگِ ملّت های که نابود کدیم، از دریاچه اَرْدُن تا دریای کثه^۵ دَ غَرَب دَ وسیله پشک بلده شُمو تقسیم کدیم تا میراثِ طایفه های شُمو بشه. ^۵ خُداوند، خُداي شُمو خود شی اونا ره از پیش رُوی شُمو هی مونه و از پیش نظر شُمو دُور مُوکنه و شُمو سرزمینِ ازوا ره تصرف مونیید، امو رقم که خُداوند، خُداي شُمو دَز شُمو وعده کده. ^۶ پس غدر قوی بشید و فکر خُو ره بگیریید که تمام چیزای ره که دَ کتابِ شریعتِ موسی نوشته شده، دَ جای بیبرید و ازوا طرفِ چپ یا راست تاو نخورید، ^۷ تا قد امزی ملّت های که دَ مینکل شُمو باقی منده داد-و-گرفت نکنید، نام خُدايونِ ازیا ره ذکر نکنید و دَ نام ازوا قسم نخورید و اونا ره عبادت و سجده نکنید، ^۸ بلکه دَ خُداوند، خُداي خُو محکم بچسپید، امو رقم که تا امروز کدید. ^۹ چون خُداوند ملّت های کثه و زورتو ره از پیش رُوی شُمو هی کده و تا امروز هیچ کس نتنسته که دَ برابر شُمو ایسته شنه. ^{۱۰} یگ شُمو هزار نفر ره پیش مونه، چراکه خُداوند، خُداي شُمو خود شی بلده شُمو جنگ مونه، امو رقم که قد شُمو وعده کده. ^{۱۱} پس غدر کلو فکر شُمو بشه که خُداوند، خُداي خُو ره دوست بدنید. ^{۱۲} لیکن اگه رُوی گشتنده قد باقی منده های امزی ملّت ها که دَ مینکل شُمو باقی منده یگجای شنید و قد ازیا خیشی کده دُخترونِ ازیا ره بگیریید و امیا دُخترونِ از شُمو ره بگیریه، ^{۱۳} دَ یقین بدنید که خُداوند، خُداي شُمو امی ملّت ها ره دیگه از پیش رُوی شُمو هی مونه،

^a ۲۳:۴ یعنی دریای مدیترانه.

بلکه آمیا بلده شمو دام و تلک و بلده پُشت شمو قمچی و د چیمای شمو خار جور موشه، تا زمانی که شمو امزی سرزمین خوب که خداوند، خدای شمو دز شمو دده از بین بورید.

^{۱۴} اینه، امروز ما د راهی مورم که پگ زنده جانای زمی موره و شمو قد تمام دل و تمام جان خو میدید که از پگ چیزای خوب که خداوند، خدای شمو دز شمو وعده کد، یگ شی ام ناپوره شده نمند، بلکه پگ شی پوره شد؛ آرے، یگ شی ام ناپوره شده نمند. ^{۱۵} لیکن بدید امو رقم که تمام چیزای خوب که خداوند، خدای شمو دز شمو وعده کد بلده شمو پوره شد، امو رقم خداوند پگ چیزای بد ره ام د بله شمو میره تا شمو ره امزی سرزمین خوب که خداوند، خدای شمو دز شمو دده، نابود کنه؛ ^{۱۶} آرے، اگه شمو از احکام عهد خداوند، خدای خو که دز شمو امر کده، سرپیچی کنید و رفته خدایون بیگنه ره عبادت و سجده کنید، اوخته آتش غصَب خداوند د خلاف شمو در میگیره و شمو امزی سرزمین خوب که او دز شمو دده، د زودی نابود موشید.

عهد و پیمان د شکیم تازه موشه

۲۴ ^۱ اوخته یوشع پگ طایفه های اسرائیل ره د شکیم جم کد. او ریش سفیدا، رهبر، قاضی ها و سرکرده های اسرائیل ره کوی کد و اونا د حضور خدا حاضر شد. ^۲ و یوشع د پگ قوم گفت: "خداوند، خدای اسرائیل اینی رقم موهیه، عذر وخت پیش بابه کلونای شمو، یعنی تارح آبه ابراهیم و آبه ناحور د او طرف دریای فرات زندگی موكد و خدایون دیگه ره پرستش موكد؛ ^۳ لیکن ما آبه شمو ابراهیم ره ازو طرف دریای فرات گرفتیم و د تمام سرزمین کنعان گشتندم و اولاده شی ره کلو کدم. ما دزو اسحاق ره ددم ^۴ و د اسحاق یعقوب و عیسو ره ددم؛ و د عیسو کوهستون سعیر ره بخشیدم تا ملک شی بشه، مگم یعقوب و باچه گون شی د مصر رفت.

^۵ اوخته موسی و هارون ره ربی کدم و مصر ره قد کاری که د مینکل شی کدم، د بلا گرفتار کدم و بعد ازو شمو ره ازونجی برو اوردم. ^۶ وختیکه بابه کلونای شمو ره از مصر برو اوردم و شمو د دریای سرخ رسیدید، مصریا قد گاڈی های جنگی و مردای اسپ سوار تا دریای سرخ از پشت بابه کلونای شمو آمد؛ ^۷ اوخته اونا د پیش خداوند ناله-و فریاد کد و او د مینکل از شمو و مصریا تریکی قرار دد و دریا ره د بله ازوا آورده اونا ره پوشند. شمو قد چیمای خو دیدید که ما د حق مصر چیز کار کدم. بعد ازو شمو روزای کلو د بیابو زندگی کدید. ^۸ اوخته ما شمو ره د سرزمین اموریای اوردم که د او طرف دریای اردن زندگی موكد. اونا قد شمو جنگ کد و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم و شمو سرزمین ازوا ره تصرف کدید؛ آرے، ما اونا ره از پیش روی شمو نابود کدم. ^۹ اوخته بالاق باچه صفور پادشاه مواب باله شد که قد اسرائیل جنگ کنه و او بلعام باچه بعور ره طلب کد تا شمو ره نالت کنه، ^{۱۰} لیکن ما نخاستم که توره بلعام ره گوش کنم، پس او شمو ره بار بار برکت دد؛ د امزی رقم شمو ره از دست ازو نجات ددم.

^{۱۱} وختی شمو از دریای اردن تیر شده د اریحا آمدید، باشنده های اریحا قد شمو جنگ کد، امچنان اموریا، فریبا، کنعانا، حنیا، جرجاشیا، جویا و یوسیا؛ و ما اونا ره د دست از شمو تسلیم کدم. ^{۱۲} ما گاوزمبور ره پیشلون شمو ربی کدم و امو دو پادشاه اموریا ره از پیش روی شمو هی کدم؛ و ای قد شمشیر و کمون از شمو انجام نشد. ^{۱۳} ما زمینی ره که دز شی زحمت نکشیده بودید و شارای ره که آباد نکدید، دز شمو ددم و شمو دزوا زندگی مونید و از تاگ های انگور و درختای زیتون که نشنده بودید، موخورید.

^{۱۴} پس آلی از خداوند پترسید و او ره مخلصانه و صادقانه خدمت کنید؛ خدایونی ره که بابه کلونای شمو د او طرف دریای فرات و د مصر عبادت موكد از خو دور کنید و تنها خداوند ره عبادت کنید. ^{۱۵} و اگه پرستش خداوند د نظر شمو خوب

نیسته، امروز بلده خو انتخاب کنید که کی ره پرستش مونیید: خدایونی ره که بابه کلونای شمو د او طرف دریای فرات پرستش موكد یا خدایون آموریا ره که د سرزمین ازوا زندگی مونیید؟ لیکن ما و خانوار مه خدایون ره پرستش مونی!

۱۶ اوخته قوم د جواب شی گفت: "از مو دور بشه که خدایون ره ایله کده خدایون دیگه ره عبادت کنی. ۱۷ چون خدایون، خدای مو بود که مو و بابه کلونای مو ره از سرزمین مصر از جایی که غلام بودی برو آورد و معجزه های بزرگ د پیش نظر مو انجام دد. او د تمام راه های که مو رفتی و از مینکل پگ ملت های که تیر شدی، از مو حفاظت کد؛ ۱۸ و خدایون پگ امزو ملت ها ره از پیش روی مو هی کد، د شمول آموریای که د امزی سرزمی زندگی موكد. پس مو ام خدایون ره پرستش مونی، چون تنها او خدای مو آسته."

۱۹ لیکن یوشع د قوم گفت: "شمو توانایی ازی ره ندیدید که خدایون ره عبادت کنید، چراکه او خدای مقدس و خدای غیرتی آسته، او خطا ها و گناه های شمو ره نمویخشه؛ ۲۰ چون اگه شمو خدایون ره ایله کده خدایون بیگنه ره عبادت کنید، اوخته او از شمو روی گشتندده دز شمو ضرر میرسنه و باوجود که د حق شمو خوبی کده، شمو ره نابود مونه."

۲۱ مگم قوم د یوشع گفت: "نه! مو خدایون ره پرستش مونی." ۲۲ اوخته یوشع دزوا گفت: "شمو د بله خو شاهد آستید که خدایون ره بلده خو انتخاب کدید تا او ره عبادت کنید." اونا گفت: "مو شاهد آستی." ۲۳ یوشع گفت: "پس خدایون بیگنه ره که د مینکل شمو آسته، دور پورته کنید و دل های خو ره د خدایون، خدای اسرائیل مایل کنید." ۲۴ قوم د یوشع گفت: "مو خدایون، خدای خو ره پرستش مونی و از آید شی موشی."

۲۵ پس یوشع د امزو روز قد قوم عهد بسته کد و د شکیم احکام و قانون ره بلده ازوا مقرر کد. ۲۶ و یوشع امی تورا ره د کتاب شریعت خدا نوشته کد؛ و یگ سنگ کنه ره گرفته د اونجی د تی درخت بلوطی که نزدیک جایگاه مقدس خدایون بود، شیخ کد. ۲۷ و یوشع د پگ قوم گفت: "اینه، ای سنگ د بله ازمو شاهد آسته، چون پگ تورا ره که خدایون دز مو گفت، ای شنیده؛ پس ای د بله شمو شاهدی میدیه اگه شمو خدای خو ره انکار کنید." ۲۸ اوخته یوشع قوم ره رخصت کد تا هر کس د ملک و-زمین خو بوره.

فوت یوشع

۲۹ بعد امزی چیزا یوشع باچه نون خدمتگار خدایون د سین یگ صد و ده سالگی فوت کد. ۳۰ و اونا او ره د ملک خود شی د تمینه-سارح که د کوهستون افرایم د شمال کوه جاعش آسته، دفن کد.

۳۱ قوم اسرائیل د تمام روزای زندگی یوشع خدایون ره عبادت کد، امچنان د تمام روزای زندگی ریش سفیدای که بعد از یوشع زندگی موكد و پگ کارای ره که خدایون بلده اسرائیل انجام دده بود، میدنست.

۳۲ استغونای یوسف ره که بنی اسرائیل از مصر آورده بود، د شکیم، د امزو پئی زمی که یعقوب از اولاده حمور آته شکیم د صد سکه نقره خریدد، دفن کد؛ و او ملک اولاده یوسف شد.

۳۳ و العازار باچه هارون ام فوت کد؛ و اونا او ره د گبعه، د شار باچه شی فینحاس که د کوهستون افرایم دز شی دده شد، دفن کد.